[illegible] Google

10 Collegij Rom. Societ. Iesu
Cat. inscr. C.R
34.6.E.23 / 10

לוּחַ הַדִּקְדּוּק

TABVLA IN GRAMMATICEN HEBRAEAM, AVTHORE NICOLAO CLENARDO.

A Ioanne Quinquarboreo Aurilacenſi à mendis quibus ſcatebat repurgata, & primùm annotationibus, atque ſitus accentuum in dictionibus ſingulis iam inde à nouem annis expreſsione illuſtrata.

Bibl. Secr. Coll. Rom. S. I.

PARISIIS,
Apud Martinum Iuuenem, ſub inſigni D. Chriſtophori, è regione gymnaſij Cameracenſium.
1559.
CVM PRIVILEGIO.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE
Digitized by Google

NICOLAVS CLENARDVS HEBRAEARVM LITERARVM STVDIOSIS.

LINGVAM Hebræam multis alioqui dotibus cõmendatam, hoc vno tamen nomine pleriqne meritò venerãtur, quòd per Chriſtianã fidem inſignem pietatis fructũ illius cognitioni debere ſe credant. Neque enim, vt in cæteris crebrò contingit, ita hæc quoque fabularum lenociniis, ac ludicris nugis, animum noſtrum titillare ſolet. non peſtiferis canticis aures demulcēre, nõ profanis opinionibus mẽtem inficere, nullam breuiter morum perniciem candidatis ſuis inſinuare conſuēuit. Verùm contrà, vbique ſeria veritas ſalutari grauitate blanditur, ad omnem aditum facundus illæ ſapientiæ lepor, dulcibus modulis plectrum ſuum meditatur: nihil adeò ſanctum, nihil adeò incontaminatum, quod non in vitam noſtram placita huius linguæ, ſuo veluti iure quodam inſtillent. Atque hoc ſtudium non in portu, longo iam maris deuorato tædio, ſed in ipſo limine, dum ſoluis à littore, & vix dum iter capeſſis, laborem tuum ſtatim ampliſſimo præmio ſolatur. Dum ſyllabarum corticem machæra fideli conuellis, dum verbula ſonare niteris, continuò paſcit animum promicans nucleus, & ſenſuum fragrantiſſimæ medulla. Quandoquidem ſacrorum codicum (qui ſoli tãquam aſylum ſermoni Iudæorum præbuerunt) is diuino munere genius, vt piis manibus vel contrectati modò, puritatem doctrinæ ilico ſudent: dum pronuntiatio fingitur, & exercetur lectio, interim omnibus numeris abſoluitur tibi probitatis integritas. Ipſæ enim paginæ, quo ſunt afflatæ ſpiritu, cum præſentibus quàm ſuauiſſimo exhalãt odore, eòque magis quanto preſſiùs oculos intẽdere, & prolixiùs adhærere opus habeas. Id quod, meo quidem iudicio, iis demum vſu venit, aut certè præcipuè, qui non curioſa leuitate, nec quòd receptæ interpretationes Theologum ad vnguem formare non queant, ſed ſpe religioſi cuiuſdam auctoritate, & illuſtrioris veritatis deſiderio, literas Hebræas perdiſcendas ſibi duxerunt. ſcilicet familiaritatem cum diuina ſapientia quærentes liberiorem, vt coràm natiuam illius eloquẽtiam audire, & ſuopte ore ſalutantem intueri poſſint. Ii munitiſſimos apices quidem excutiunt, & veterem Chriſti veſtem ſaltem fimbria tenus contingere gaudent. At iiſdem vel ignorantibus, vel certè non ambientibus, tamen virtus illa de medico exiens, fœdum & ſanguinolentum ſceleris fluxum ſiſtit. Tantùm vel ipſe literarum contactus, & rude ſententiarum ſchema habet momenti, nedum illa penitiſſimorum perſcrutatio, quæ characterum ſitu & numero quæ verborum ſtructura & ordinis penſiculatione peragitur, quæ cura & ſedulitas induſtriæ linguam Hebræam tractantibus, velint nolint amplectenda. Sic ad ſcopum deſtinatũ pertingent, ſic inter luctandum pulueris moleſtiam pro nihilo ducent, non labore

frangentur, non ſudore lãgueſcent: quin potiùs quiſquis hoc quod dixi propoſito, reſponſa Prophetarum & citharam Dauid canentem auſcultare ſtudeat, mardeſcet, haud dubito, miro pietatis amore: & ad inſolitam rerũ omnium faciem exclamare cogetur, quod ille ad Palladem:

Ἀργαλέον σὲ θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.

Adeò quod ante frigidum in chartis auitis, & ſegne iacebat, iam viuidum & erectum in ſublimium contemplationem ſuum lectorem attollit. Huius tam expetendi fructus expectatio me quoque ad linguæ ſtudium adduxit: quam equidem præceptorum fretus conſilio, præterquam quòd maximè frugiferam etiam facilem & iucundam ſum expertus, non, vt autumant, horridam atque aſperam, non incultam ac tetricam, ſed politie mira decoram, atque adeò ipſa maieſtate venuſtam, expeditam, pronam, nullique non obuiam, ſi modò omnium artificem laborẽ in conſilium adhibere ſtatuat, citra quem nihil vnquam natura dedit mortalibus. Quapropter cùm priuatim facto periculo doctus eſſem, pauculis horis adoleſcentum ſtudia poſſe iuuari, operæpretium mihi viſum eſt, ſi in re vſqueadeò ſacra & pia, operam publicam pro mea tenuitate nauarem, & iſta velut gratitudine præceptoris officio reſponderem: dum quod ab aliis gratis accepiſſem, aliis quoque gratis elargirer. Verùm interim hoc in munere verſanti, nihil æquè incommodum accidit, quàm quòd iuſto exemplarium numero, prima omnium fundamenta nobis deeſſẽt, res minutula, ſed in primis neceſſaria, quòd mea ſic ſit ratio, & ſententia cæteris præſtare in hoc genere, ſi oculis teſtibus quæ traduntur arbitrari poſſis, niſi falſum eſt, pluris eſſe teſtimonium oculatum vnum, quàm aurita decem. Et ſanè donec mutuus conuictus iſta non docet, mathematicorum loco habenda, vt radium & puluerem efflagitent. Itaque in auditorum noſtrorum profectum vberiorem, hanc prelo excudendam tradidimus rudimentorum tabulã, in qua tãquam in ſpeculo, vel quæque ſeſe haberent, vel digito mõſtraremus. Eam propediem, propitio deo, ſumus enarraturi, hoc animo & ſpe, vt bimeſtri, aut trimeſtri diligentia, aliquid omnino iudicij in his literis comparetur, quo valeant quibus & libet & licet, ea quæ reſtant citra præceptoris auxilium abſoluere. Eſt enim prorſus conſultum, vt ſi dimidium facti felicibus auſpiciis co[illegible], temporis parum, induſtriæ plurimùm conferamus. Louanij III. Calend. Februarij. Anno M. D. XXIX.

Digitized by Google

NICOLAO BRISSAEO

CAROLI LOTHARINGI CARDI-nalis & Principis Theologo doctiſſimo, atque etiã in celebri Fiſcanenſi Abbatia eidem cardinali magnum vicarium agenti, Iohannes Quinquarboreus S. D. P.

PAraphraſi Caldaïca, quod Targum appellatur, in Ieremię prophetæ lamentationes primùm à me latinitate donata, & opere noſtro De re grammatica Hebræorum ſecũda æditione accuratè recognito & aucto, vir inter Theologos doctiſsime, efflagitauit typographus, vt Nicolai Clenardi Tabulam in linguam Hebraïcã à mendis quę inſcio authore chalcographorum inſcitia irrepſerant, repurgarẽ, nonnulláque adiicerem, quibus candidatos linguæ ſanctæ pro virili mea ſubleuarem, & vt exiguo nummo, qui in re ſunt tenuï, vel magnos ſumptus ferre nequeunt, libros compararent, quorum ope & beneficio progreſſus aliquos in ſermonis Hebraïci cognitione facerent: itaque ne cõtemnere viderer ſcripta illius, quod odioſæ eſt, & arrogantiæ, & inſolẽtiæ, qui argumentum commune mecum tractat. Operæprecium me facturum arbitratus ſum, ſi annotationibus & accentibus, multa enim (vt ſcis) in tabulis deſiderantur, has in linguam Hebracam tabulas illuſtrarem. Cæterùm quòd magnopere, vt religioſi & pij ſolẽt, delecteris Hebraïcæ linguæ ſtudio, quòd ea ſummi boni naturam optimè per diuinos homines explicet, fabularúmque lenociniis & illecebris omnino careat: ſcholia hæc, quæ valde iuuare poterunt Hebraïcæ linguę ſtudioſum, pro tua in me ſingulari beneuolẽtia, próque beneficiis tuis in mę multis, tuo nomini dicata in lucem emittere voluï, notata vbique ſede accentuum linea perpẽdiculari in ſingulis Hebraïcis dictionibus. Quod profectò magnam facilitatem & lucem libello huic adfert: nam antequam in hunc modũ accentuum ſedes notarentur à nobis: vix fieri poterat, vt hæ tabulæ à Tyronibus intelligerentur. Adhæc multa à nobis reſtituta comperies, quæ typographorum incuria corruptè legebantur. Vale, & nos (vt ſoles) ama. Lutetiæ ex noſtro muſæo, Anno humanæ ſalutis 1549. menſe Nouembri.

Quinquar.

** Aleph litera leniſsima aſpiratio eſt, quæ per tenuē Græcorum ſpiritū exprimi poteſt.*

** ח literæ vis literis exprimi non poteſt, nō enim ſonat vt ch, ſed dēſiùs aſpirat quàm h noſtrū & in nodo gutturis formatur.*

Aleph	אָלֶף		*א	Mem	מֵם	m	מם
Beth	בֵּית	b	ב	Nun	נוּן	n	נן
Gimel	גִּימֶל	g	ג	Samech	סָמֶךְ	ſ	ס
Daleth	דָּלֶת	d	ד	Aiin	עַיִן		ע
He	הֵא	h	ה	Pe	פֵּא	p ph	פף
Vau	וָו	u	ו	Tſade	צָדֵי	tſ	צץ
Zaiin	זַיִן	z	ז	Coph	קוֹף	k	ק
Chet	חֵית	ch	*ח	Reſch	רֵישׁ	r	ר
Teth	טֵית	t	ט	Schin	שִׁין	ſch	שׁ
Iod	יוֹד	i	י	Sin	שִׂין	ſ	שׂ
Caph	כַּף	c ch	כך	Tau	תָּו	t th	ת
Lamed	לָמֶד	l	ל				

א & ע veluti mutæ, vix quicquam auribus exhibent, præter eam qua mouentur vocalem: ע tamen cùm ſyllabam finit, quidā pronunciant vt ch, vel gh.

Quinquarboreus.

Immo ע litera eſt denſiſsima aſpiratio, quæ non ſcriptura, ſed tantùm viua voce exprimi poteſt: formatur autem narium adminiculo in extrema gutturis parte, & ad ſonum nostri g gutture imo pronuntiati accedit.

Quinquarbo. Lege vehemētiùs ſtridet & ſibilat quàm s.

Literarum ך caph, ם mem, ן nun, ף pe, ץ tſade, talis character in fine dictionis.

שׁ dextero cornu punctum gerens, vehementiùs ſtridet, & ſibilat ſch: alioqui שׂ ſono conſentit cū ס ſ.

VOCALES.

Breues.				Longæ.			
Patach	פַּתַח	אַ	a	Kamets	קָמֵץ	אָ	a
Segol	סֶגוֹל	אֶ	e	Tſere	צֵרֵי	אֵ	e
Chirec Katon	} חִירִיק קָטוֹן	אִ	i	*Chirec Gadol*	} חִירִיק גָּדוֹל	אִי	i
Chateph Kamets	} חֲטַף קָמֵץ	אֳ	o	Cholem	חוֹלֶם	אוֹ	o
Kibbuts	קִבּוּץ	אֻ	u	Schurec	שׁוּרֶק	אוּ	u

Quinquarboreus.

Diſtribuuntur Hebræorum literæ in claſſes quinque per differentiam organorum humanæ vocis. Aliæ enim dum proferuntur, adminiculo gutturis potiſſimùm egẽt vt. אֲחָהַע. Aliæ palati, vt גִּיכָק. Aliæ linguæ, vt דְּטְלָנַת. Aliæ dentium, vt זַסְשָׁרַץ. Aliæ labiorum, vt בּוּמַף.

Literæ quieſcentes.

Literæ quieſcentes אֱהֱוִי, aut expreſſæ adſunt vocalibus magnis, aut in ipſis abſconduntur. Schurec ſemper cum vau, Cholem non ſemper.

lo לוֹ	bethi בֵּיתִי	karâ קָרָא
	tohu תֹּהוּ	gola גֹּלָה

Quinquarboreus.

Triplex habent nomen hæ literæ apud Hebræos, aut enim dicuntur quieſcentes, quòd niſi aliquo ex punctis, quæ pro vocalibus vſurpant, inſignitæ fuerint, deſinant eſſe conſonantes: aut paragogicæ, quòd ſæpenumero nihil ſignificantes, in fine dictionis expreſſæ videantur redundare: aut permutabiles, quòd frequenter vna in aliam commutetur. De his literis vide fuſiùs in noſtro opere De re grammatica Hebræorum.

Chet ח & Aiin ע

In fine dictionis poſt quatuor vltimas vocales magnas, habent ſub ſe pathach, pronuntianturque poſt ſuam vocalem, ſiach שִׂיחַ iodeagh יוֹדֵעַ .ruach רוּחַ ſchamoagh שָׁמוֹעַ

Quinquarb. In huiuſmodi ita habentibus ח aut ע in fine dictionis, debet etiam ſemper accentus poni proximè ante ־.

Tres literæ אֱהִי quieſcere poſſunt (*alii*) in ∵ ſegol,

kelecha כֵּלֶיךָ	pe פֶּה	pere פֶּרֶא

Puncta rapta.

Chateph pathach	חֲטַף פַּתַח אֲ	a
Chateph ſegol	חֱטַף סֶגוֹל אֱ	e

Quinquarb. Seua quod hic vides compoſitùm cum patath vel cum ∵ , nihil aliud indicat, quàm ſeua alioqui breuiſſimè, & obſcuro ſono legendum, clariùs & lentiùs ſub literis gutturalibus legendum eſſe, ad illarum faciliorem pronuntiationem: quare peculiaria gutturalium puncta appellantur. Ea daghes nunquã ſequitur,

Digitized by Google

ſequitur, aut ſeua, ponitúrque plurimùm metegh accentus protractionis, qui inſtar lineæ perpendicularis pingitur, cum motione præcedenti. Hæc fuſiùs in noſtro opere, vbi etiam de ֶ׃ locuti ſumus.

Iod

in fine poſt ַ, ָ, ֹ, ֻ, cùm ſit conſonans, tamen in præcedentem ſyllabam coaleſcere videtur, tanquam vocalis in diphthongo.

פָּנַי panai diſſyllabum: אֵלַי elai diſſyllabum: גּוֹי goi monoſyllabum: גָּלוּי galui diſſyllabum.

Daghes,

punctum eſt in ventre literæ, quam in medio dictionis veluti duplicat, vt שִׁבַּר ſchibbar, פִּקֵּד pikked.

בְּגַד כְּפַת.

Has ſex literas ita mutat daghes, vt ſonent b, g, d, c, p, t: Alioqui, בגד כפת leniùs afferuntur. vt, v, gh, dh, ch, ph, th, tametſi in ד minùs percipiamus. Et quidem in principio orationis, aut poſt diſtinctiones, cola, & commata ſemper hæ literæ poſsident daghes: ſic & initio dictionis, niſi poſt literas אֶהֱוִי. tum enim adeſt raphe, hoc eſt lenitas immunis à daghes, præterquàm certis in locis.

Quinquarb. Quatuor cauſas quæ derogant literis אהוי, vide in fine noſtri operis de re grammatica Hebreorum.

Scheua:

trahit literam ſub qua ponitur, aut intelligitur, ad præcedentem ſyllabam: dicitúrque ſcheua quieſcēs. פָּקַד pakad, פָּקַדְתָּ pakadta: Semper enim vltima litera virtute continet ſcheua, ac tum demū eluceſcit, cùm quippiam adiungitur. Fit autem ſcheua mobile, ac ſonat E raptum, ſi occupet initium dictionis, vel ſequatur vocem magnam. דְּבִיר deuir, בָּגְדוּ baghedu:

Si

Si ſit ſub litera notata daghes, aut eadem ſequatur conſonans.

דִּבְּרוּ dibberu, הַלְלוּ halelu : Si præcedat alterũ ſcheua in medio dictionis, alioqui in fine quieſcit vtrunque etiam præſente daghes,

יִפְקְדוּ iiphkedu. יֵשְׁתְּ ieſcht.

Literæ בגד כפת poſt ſcheua quieſcens habet daghes, poſt mobile autem raphe.

בְּגָדִים begadim. בִּגְדוֹ bigdo.

Quinquarb. Plurimùm illæ ſex literæ habent daghes poſt ſeua quieſcens, non autem ſemper.

Poſt vocales magnas ſemper eſt raphe, niſi notentur accentu : contra, breues niſi accentum habeant, perpetuò ſequitur daghes, aut ſcheua quieſcens,

דָּבָר לָמָּה קָנּוֹ פִּקְדוּ שַׁבָּת

Et de pronũtiatione hactenus, pergamus ad reliqua.

Orationis partes nomen & verbum, plus cæteris habent negotij, quæ duo ſi quis probè norit, eum de reliquo iubeam eſſe ſecurum. Siquidem cognitio rei Latinæ, & literarum ſacrarum aſsidua lectio, iugíſque meditatio facilè cuncta monſtrauerit. Mihi cõſultum in primis videtur, vt ſimul atque minimum elementorum diſcrimen quis fuerit adeptus, ſtatim thematis alicuius inflectionem inſculpat memoriæ: etſi balbutiendum ſit, & errore repetito, deponendus error, in illis periculum fiat, quæ perpetuò tenaciſsimè debeant hærere. Igitur de Nomine ſuo poſtea loco, nunc agemus de Verbo.

Prima coniugatio.

Prima Hebræis coniugatio dicitur קַל Kal, hoc

eſt,

eſt, lenis: propterea quòd nec grauetur puncto daghes, nec vllam habeat literam addititiam in fronte radicis ſiue thematis. Eſtque verborum partim abſolutorum הָלַךְ ambulauit, partim tranſitiuorum שָׁמַר cuſtodiuit.

Quinquarb. Triplex porrò eſt forma huius coniugationis in præteriti tertia perſona maſculina ſingul. Cõmunior habet ָ & ַ, vt פָּקַד viſitauit, rarior habet ָ & ֵ, vt דָּבֵק adhæſit, rariſſima ָ & holem, vt יָגֹר timuit.

נִפְעַל. Paſsiuum eius coniugationis appellatur נִפְעַל: quòd præteritum tempus, vnde illi ſumunt exordium, geſtet in capite literam נ ſignatam chirec paruo, נִשְׁמַר cuſtoditus eſt.

Secunda coniugatio.

Quinquarb. פִּעֵל Secunda coniugatio priore ſyllaba chirec, altera * fermè obtinet ֵ ac daghes: tametſi id in hoc coniugationis tanquã ſymbolo non cernitur, quòd daghes à quatuor literis abhorreat אֲהַחַע, quas gutturales nominant. Complectitur autem hic locus tranſitiua, חִקֵּר inueſtigauit, item quæ cùm in Kal ſint neutra, hîc fiunt actiua הָלַךְ halach, ambulauit, הִלֵּךְ hillech, deduxit, aut ambulare fecit, cuiuſmodi cum verbis Hiphil affinitatem habent. Sunt quoque & in Kal & hîc actiua, tametſi illic ſignificatio lenior שָׁבַר fregit, hîc vehementior שִׁבֵּר confregit.

** Habet enim aliquando ſecunda radicis in hac coniugatione ַ, vt רִדַּף perſecutus eſt. Et propterea fermè dixit Clenardus.*

פֻּעַל. Paſsiuum Pual ſignatur puncto kibbuts, ac daghes habet perinde vt actiuum, סֻפַּר numeratus eſt.

Tertia coniugatio.

הִפְעִיל Tertiæ coniugationis proprium ה ante primam literam thematis, & iod poſt ſecundam. Huc

B autem

autem peculiariter pertinent tranſitiua, quæ in Kal erant neutra שָׁכַב iacuit, הִשְׁכִּיב fecit quieſcere. Quòd ſi Kal ſit tranſitiuum, אָכַל comedit, iam Hiphil alteram inſuper actionem ſignificabit, הֶאֱכִיל fecit comedere, aut cibauit. הָפְעַל. Hophal paſsiuũ in quo ה notata ָ:, iod autem ablatum: Significatio verò paſsiua, הָמְלַח ſalitus eſt, ſic * הָאֳכַל comeſtus eſt, alio quidem deuorante, alio verò iubente, videlicet vt reſpondeat verbo Hiphil, quod in agentem ipſum quoque agit.

Quinquarb. * *Quãdo prima in hac cõiugat. eſt gutturalis, ſub* ה *indice coniugationis ponitur* ָ, *& ſub prima* ָ:.

Quarta coniugatio.

הִתְפַּעֵל. Quarta coniugatio ante radicem geſtat ſyllabam הִת, éſtque non tam actiua, quàm paſsiua, הִתְקַדֵּשׁ ſanctificatus eſt, aut ſanctificauit ſe ipſe, quaſi fuerit eiuſdem in ſeipſum actio.

Tempora & modi.

Tempora habent quatuor, Præteritum, Benoni, hoc eſt participium præſens, Paul, id eſt participium pręteriti paſsiui, & Futurum. Modos autem, Infinitiuũ, qui literas בְּ כְּ לְ מ aſciſcit, & Imperatiuum.

Quinquarb. Præteritum vnum, quod habent, vertendum eſt pro commoditate lectionis modò per perfectum, modò per imperfectum, & modò per pluſquam perfectum. Modos habent quinque, Indicatiuum, Imperatiuum, Optatiuum, Subiunctiuum & Infinitiuum. Quandoquidem præteritum, quod (vt modò dictum eſt) vnicum habent, ſimiliter & futurum, cùm occurrunt, vertenda ſunt pro commoditate & exigentia ſenſus, per Indicatiuum, vel Optatiuum, vel Subiunctiuum.

Verborum ordines.

Themata perfecta ſunt, è quibus inter coniugandum, nulla trium excidit litera, vt פָּקַד. Imperfecta, vbi litera interdum aut deeſt, aut quieſcit, quemadmodum

modum cernere eſt poſt verbum perfectũ ſuo quodque loco. Et nos poſthac, ſi deus permiſerit, viua trademus voce, quæcunque in ſingulos ordines dicenda videbuntur.

Quinquarb. In noſtro opere de re grammatica Hebræorum vide quid ſit thema.

VERBVM PERFECTVM.

CONIVGATIO KAL.

תִּפְקוֹד	בִּפְקוֹד	פּוֹקְדִים	Præteritum
נִפְקוֹד	כִּפְקוֹד	vel פּוֹקֶדֶת	פָּקַד
יִפְקְדוּ	לִפְקוֹד	פּוֹקְדָה	פָּקַדְתָּ
תִּפְקְדוּ	מִפְּקוֹד	פּוֹקְדוֹת	פָּקַדְתִּי
תִּפְקוֹד Imperatiuus		Paül.	פָּקְדוּ
תִּפְקְדִי	פְּקוֹד	פָּקוּד	פְּקַדְתֶּם
תִּפְקוֹדְנָה	פִּקְדוּ	פְּקוּדִים	פָּקַדְנוּ
	פִּקְדִי	פְּקוּדָה	פָּקְדָה
	פְּקוֹדְנָה	פְּקוּדוֹת	פָּקַדְתְּ
	Futurum	Infinitiuus	פְּקַדְתֶּן
	אֶפְקוֹד	vel פְּקוֹד	Benoni
	יִפְקוֹד	פָּקוֹד	פּוֹקֵד

NIPHAL PASSIVVM.

אֶפָּקֵד	כְּהִפָּקֵד	נִפְקַדְתֶּן	Præteritum
יִפָּקֵד	לְהִפָּקֵד	Benoni	נִפְקַד
תִּפָּקֵד	מֵהִפָּקֵד	נִפְקָד	נִפְקַדְתָּ
נִפָּקֵד Imperatiuus		נִפְקָדִים	נִפְקַדְתִּי
יִפָּקְדוּ	הִפָּקֵד	נִפְקֶדֶת	נִפְקְדוּ
תִּפָּקְדוּ	הִפָּקְדוּ	נִפְקָדוֹת	נִפְקַדְתֶּם
תִּפָּקֵד	הִפָּקְדִי	Infinitiuus	נִפְקַדְנוּ
תִּפָּקְדִי	הִפָּקַדְנָה	הִפָּקֵד	נִפְקְדָה
תִּפָּקַדְנָה	Futurum	כְּהִפָּקֵד	נִפְקַדְתְּ

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֲפַקֵּד	פַּקֵּד	מְפַקֵּד	פִּקֵּד
יְפַקֵּד	בְּפַקֵּד	מְפַקְּדִים	פִּקַּדְתָּ
תְּפַקֵּד	כְּפַקֵּד	vel מְפַקֶּדֶת	פִּקַּדְתִּי
נְפַקֵּד	לְפַקֵּד	מְפַקְּדָה	פִּקְּדוּ
יְפַקְּדוּ	מִפַּקֵּד	מְפַקְּדוֹת	פִּקַּדְתֶּם
תְּפַקְּדוּ	Imperatiuus	Paül	פִּקַּדְנוּ
תְּפַקֵּד	פַּקֵּד	מְפֻקָּד	פִּקְּדָה
תְּפַקְּדִי	פַּקְּדוּ	מְפֻקָּדִים	פִּקַּדְתְּ
תְּפַקֵּדְנָה	פַּקְּדִי	מְפֻקָּדָה	פִּקַּדְתֶּן
	פַּקֵּדְנָה	מְפֻקָּדוֹת	

PVAL PASSIVVM.

נְפֻקַּד	פֻּקָּדוֹת	פֻּקְּדָה	Præteritum
יְפֻקְּדוּ	Infinitiuus	פֻּקַּדְתְּ	פֻּקַּד
תְּפֻקְּדוּ	פֻּקּוֹד	פֻּקַּדְתֶּן	פֻּקַּדְתָּ
תְּפֻקַּד	Futurum	Benoni	פֻּקַּדְתִּי
תְּפֻקְּדִי	אֲפֻקַּד	פֻּקָּד	פֻּקְּדוּ
תְּפֻקַּדְנָה	יְפֻקַּד	פֻּקָּדִים	פֻּקַּדְתֶּם
	תְּפֻקַּד	פֻּקָּדָה	פֻּקַּדְנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

לְהַפְקִיד	מָפְקָד	הִפְקַדְתְּ	Præteritum
מֵהַפְקִיד	מָפְקָדִים	הִפְקַדְתֶּן	הִפְקִיד
Imperatiuus	מָפְקָדָה	Benoni	הִפְקַדְתָּ
הַפְקֵד	מָפְקָדוֹת	מַפְקִיד	הִפְקַדְתִּי
הַפְקִידוּ	Infinitiuus	מַפְקִידִים	הִפְקִידוּ
הַפְקִידִי	הַפְקֵד	מַפְקִידָה	הִפְקַדְתֶּם
הַפְקֵדְנָה	בְּהַפְקִיד	מַפְקִידוֹת	הִפְקַדְנוּ
	כְּהַפְקִיד	Paül	הִפְקִידָה
			Futurum

תַּפְקִירִי	תַּפְקִירוּ	תַּפְקִיר	Futurum
תַּפְקֵרְנָה	תַּפְקִיד	נַפְקִיר	אַפְקִיר
		יַפְקִירוּ	יַפְקִיר

HOPHAL PASSIVVM.

יָפְקְרוּ	Futurum	הָפְקַרְנוּ	Præteritum
תָּפְקְרוּ	אָפְקַר	הָפְקְרָה	הָפְקַר
תָּפְקַר	יָפְקַר	הָפְקַרְתְּ	הָפְקַרְתָּ
תָּפְקְרִי	תָּפְקַר	הָפְקַרְתֶּן	הָפְקַרְתִּי
תָּפְקַרְנָה	נָפְקַר	Infinitiuus	הָפְקְרוּ
		הָפְקַר	הָפְקַרְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

יִתְפַּקֵּר	לְהִתְפַּקֵּר	Benoni	Præteritum
תִּתְפַּקֵּר	מֵהִתְפַּקֵּר	מִתְפַּקֵּר	הִתְפַּקֵּר
נִתְפַּקֵּר	Imperatiuus	מִתְפַּקְּרִים	הִתְפַּקַּרְתָּ
יִתְפַּקְּרוּ	הִתְפַּקֵּר	vel מִתְפַּקֶּרֶת	הִתְפַּקַּרְתִּי
תִּתְפַּקְּרוּ	הִתְפַּקְּרוּ	מִתְפַּקְּרָה	הִתְפַּקְּרוּ
תִּתְפַּקֵּר	הִתְפַּקְּרִי	מִתְפַּקְּרוֹת	הִתְפַּקַּרְתֶּם
תִּתְפַּקְּרִי	הִתְפַּקֵּרְנָה	Infinitiuus	הִתְפַּקַּרְנוּ
תִּתְפַּקֵּרְנָה	Futurum	הִתְפַּקֵּר	הִתְפַּקְּרָה
	אֶתְפַּקֵּר	בְּהִתְפַּקֵּר	הִתְפַּקַּרְתְּ
		כְּהִתְפַּקֵּר	הִתְפַּקַּרְתֶּן

Appendix.

Omnem dictionem primariam ſiue radicem indicant his tribus literis פ ע ל,itavt Pe ſignificet primam radicis, Ain ſecundam, Lamed tertiam.

Infinitiuus Kal.

(מִפְּקוֹד)Pe cum daghes, quod eſt ſignum abiecti Nun ex præpoſitione מִן.

Digitized by Google

Imperatiui & Futuri eadem eſt vltima. In verbis perfectis coniugationis Kal neutra ferè habent pathach, vt יִשְׁכַּב iacebit, tranſitiua verò holem, יִשְׁמוֹר cuſtodiet, niſi ſecunda aut tertia radicalis fuerit, ע vel ח, tum enim habet patach יִשְׁמַע audiet, יִשְׁלַח mittet, יִשְׂחַק ridebit, יִלְעַג ſubſannabit. Sunt quæ vtroque modo efferuntur יִשְׁבּוֹת & יִשְׁבַּת ceſſabit.

Infinitiuus Niphal.

מֵהִפָּקֵר) Quatuor literæ gutturales אהחע & ר, quum non admittant daghes, mutāt punctum breue præcedens in longum, vt hoc loco chirec, quod eſt peculiare literę מ prępoſitioni, vertitur in tſere*, ob ה gutturalem ſequentem.

Quinquarb. *Quia hiric magnum & ‥ motiones ſunt inter ſe cognatæ, altera alterius vicem frequenter ſubit: vnde in vltima ſyllaba infinitiui, imperatiui, & futuri coniugationis Hiphil in omnibus verborum formis eſſe poteſt vel ‥, vel hiric magnum.*

Quinquarb. * *Quia æqui valet motio magna motioni paruæ & daghes.*

DEFECTIVA PE NVN.

CONIVGATIO KAL.

גֵּשְׁנָה	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
Futurum	גֶּשֶׁת	נוֹגֵשׁ	נָגַשׁ
אֶגַּשׁ	בְּגֶשֶׁת	נוֹגְשִׁים	נָגַשְׁתָּ
יִגַּשׁ	כְּגֶשֶׁת	vel נוֹגֶשֶׁת	נָגַשְׁתִּי
תִּגַּשׁ	לָגֶשֶׁת	נוֹגְשָׁה	נָגְשׁוּ
נִגַּשׁ	מִגֶּשֶׁת	נוֹגְשׁוֹת	נְגַשְׁתֶּם
יִגְּשׁוּ	Imperatiuus	Paül	נָגַשְׁנוּ
תִּגְּשׁוּ	vel גַּשׁ	נָגוּשׁ	נָגְשָׁה
תִּגַּשׁ	גֵּשׁ	נְגוּשִׁים	נָגַשְׁתְּ
תִּגְּשִׁי	גְּשׁוּ	נְגוּשָׁה	נְגַשְׁתֶּן
תִּגַּשְׁנָה	גְּשִׁי	נְגוּשׁוֹת	

NIPHAL PASSIVVM.

יִנָּגֵשׁ	לְהִנָּגֵשׁ	Benoni	Præteritum
תִּנָּגֵשׁ	מֵהִנָּגֵשׁ	נִגָּשׁ	נִגַּשׁ
נִנָּגֵשׁ	Imperatiuus	נִגָּשִׁים	נִגַּשְׁתָּ
יִנָּגְשׁוּ	הִנָּגֵשׁ	נִגָּשָׁה	נִגַּשְׁתִּי
תִּנָּגְשׁוּ	הִנָּגְשׁוּ	נִגָּשׁוֹת	נִגְּשׁוּ
תִּנָּגֵשׁ	הִנָּגְשִׁי	Infinitiuus	נִגַּשְׁתֶּם
תִּנָּגְשִׁי	הִנָּגַשְׁנָה	הִנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁנוּ
תִּנָּגַשְׁנָה	Futurum	בְּהִנָּגֵשׁ	נִגְּשָׁה
	אֶנָּגֵשׁ	כְּהִנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁתְּ
			נִגַּשְׁתֶּן

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus		Benoni	Præteritum
אֲנַגֵּשׁ	נַגֵּשׁ		מְנַגֵּשׁ	נִגֵּשׁ
יְנַגֵּשׁ	בְּנַגֵּשׁ		מְנַגְּשִׁים	נִגַּשְׁתָּ
תְּנַגֵּשׁ	כְּנַגֵּשׁ	vel	מְנַגֶּשֶׁת	נִגַּשְׁתִּי
נְנַגֵּשׁ	לְנַגֵּשׁ		מְנַגְּשָׁה	נִגְּשׁוּ
יְנַגְּשׁוּ	מְנַגֵּשׁ		מְנַגְּשׁוֹת	נִגַּשְׁתֶּם
תְּנַגְּשׁוּ	Imperatiuus		Paül	נִגַּשְׁנוּ
תְּנַגֵּשׁ	נַגֵּשׁ		מְנֻגָּשׁ	נִגְּשָׁה
תְּנַגְּשִׁי	נַגְּשׁוּ		מְנֻגָּשִׁים	נִגַּשְׁתְּ
תְּנַגֵּשְׁנָה	נַגְּשִׁי		מְנֻגָּשָׁה	נִגַּשְׁתֶּן
	נַגֵּשְׁנָה		מְנֻגָּשׁוֹת	

PVAL PASSIVVM.

Infinitiuus	Benoni	נֻגַּשְׁתֶּם	Præteritum
נֻגּוֹשׁ	נֻגָּשׁ	נֻגַּשְׁנוּ	נֻגַּשׁ
Futurum	נֻגָּשִׁים	נֻגְּשָׁה	נֻגַּשְׁתָּ
אֲנֻגַּשׁ	נֻגָּשָׁה	נֻגַּשְׁתְּ	נֻגַּשְׁתִּי
יְנֻגַּשׁ	נֻגָּשׁוֹת	נֻגַּשְׁתֶּן	נֻגְּשׁוּ
			תנגש

תִּנָּגַשְׁנָה	תִּנָּגֵשׁ	יִנָּגְשׁוּ	תִּנָּגֵשׁ
	תִּנָּגְשִׁי	תִּנָּגְשׁוּ	נִנָּגֵשׁ

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אַגִּישׁ	הַגֵּשׁ	מַגִּישׁ	הִגִּישׁ
יַגִּישׁ	בְּהַגִּישׁ	מַגִּישִׁים	הִגַּשְׁתָּ
תַּגִּישׁ	כְּהַגִּישׁ	מַגִּישָׁה	הִגַּשְׁתִּי
נַגִּישׁ	לְהַגִּישׁ	מַגִּישׁוֹת	הִגִּישׁוּ
יַגִּישׁוּ	מֵהַגִּישׁ	Paül	הִגַּשְׁתֶּם
תַּגִּישׁוּ	Imperatiuus	מֻגָּשׁ	הִגַּשְׁנוּ
תַּגִּישׁ	הַגֵּשׁ	מֻגָּשִׁים	הִגִּישָׁה
תַּגִּישִׁי	הַגִּישׁוּ	מֻגָּשָׁה	הִגַּשְׁתְּ
תַּגֵּשְׁנָה	הַגִּישִׁי	מֻגָּשׁוֹת	הִגַּשְׁתֶּן
	הַגֵּשְׁנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יֻגְּשׁוּ	- Futurum	הֻגַּשְׁנוּ	Præteritum
תֻּגְּשׁוּ	אֻגַּשׁ	הֻגְּשָׁה	הֻגַּשׁ
תֻּגַּשׁ	יֻגַּשׁ	הֻגַּשְׁתְּ	הֻגַּשְׁתָּ
תֻּגְּשִׁי	תֻּגַּשׁ	הֻגַּשְׁתֶּן	הֻגַּשְׁתִּי
תֻּגַּשְׁנָה	נֻגַּשׁ	Infinitiuus	הֻגְּשׁוּ
		הֻגַּשׁ	הֻגַּשְׁתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

לְהִתְנַגֵּשׁ	vel	הִתְנַגְּשָׁה	Præteritum
מֵהִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגְּשָׁה	הִתְנַגַּשְׁתְּ	הִתְנַגֵּשׁ
Imperatiuus	מִתְנַגְּשׁוֹת	הִתְנַגַּשְׁתֶּן	הִתְנַגַּשְׁתָּ
הִתְנַגֵּשׁ	Infinitiuus	Benoni	הִתְנַגַּשְׁתִּי
הִתְנַגְּשׁוּ	הִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגֵּשׁ	הִתְנַגְּשׁוּ
הִתְנַגְּשִׁי	בְּהִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגְּשִׁים	הִתְנַגַּשְׁתֶּם
הִתְנַגֵּשְׁנָה	כְּהִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגֶּשֶׁת	הִתְנַגַּשְׁנוּ
			Futurum

תִּתְנַגְּשִׁי	תִּתְנַגְּשׁוּ	תִּתְנַגֵּשׁ	Futurum
תִּתְנַגֵּשְׁנָה	תִּתְנַגֵּשׁ	נִתְנַגֵּשׁ	אֶתְנַגֵּשׁ
		יִתְנַגְּשׁוּ	יִתְנַגֵּשׁ

Appendix.

Defectiua Pe Nun ſæpenumero in infinitiuo, imperatiuo, & futuro, conueniunt cum perfectis, vt נְצֹר cuſtodire & cuſtodi, אֶנְצֹר cuſtodiam.

Infinitiuus Kal.

לָגֶשֶׁת) Literarum בכל peculiare punctum eſt ſcheua. Cæterùm ל præfixa dictioni milel, hoc eſt dictioni habenti accentum in penultima, vt eſt גֶּשֶׁת, aut dictioni monoſyllabæ, ferè habet kamets.

Futurum Kal.

אֶגַּשׁ) In hoc tempore, & reliquis coniugationibus, ſi exciderit prima radicalis, ſecunda recipiet daghes in locum abiectæ literæ נ, efferendæ per ſcheua, ſi verbum inflecteretur perfectè.

Piel & Pual.

נִגַּשׁ) Et actiuum & paſsiuum morem perfectorum retinent. Nam illic quoque hæc perſona interdum ſortitur patach ſub aiin.

Quinquarb.

Paul hiphil.

מֻגָּשׁ) מ habet kibbuts loco * ſchurec. Nam vocalem magnam ſequi non poteſt daghes, quod cùm hîc ſit locandum in Aiin, migrat vox magna in paruam.

**Rationem nõ video, qua poſſet habere ו litera מֻ, & aliter ſemper poſtulet vſus.*

DEFECTIVA PE IOD.

Infinitiuus			KAL
צֵאת	paul	Benoni	Præteritum
Imperatiuus	יָצוּב	יוֹצֵב	יָצַב
צֵב			

C Futurum

Infinitiuus	HIPHIL	Paul	Futurum
הֵצֵב	Prgeteritum	מֻיצָּב	אֻצַּב
Futurum	הִצִּיב	Infinitiuus	NIPHAL
אַצֵּב	Benoni	יֻצַּב	Prgeteritum
HITHPA.	מַצִּיב	Imperatiuus	נִצַּב
Prgeteritum	Paul	יֻצַּב	Benoni
הִתְיַצֵּב	מֻצָּב	Futurum	נִצָּב
Benoni	Infinitiuus	אֻיצַּב	Infinitiuus
מִתְיַצֵּב	הַצֵּב	PVAL	הִיצֵּב
Infinitiuus	Imperatiuus	Prgeteritum	Imperatiuus
הִתְיַצֵּב	הַצֵּב	יֻצַּב	הִיצֵּב
Imperatiuus	Futurum	Benoni	Futurum
הִתְיַצֵּב	אַצִּיב	יֻצָּב	אִיצֵּב
Futurum	HOPHAL	Infinitiuus	PIEL
אֶתְיַצֵּב	Præteritum	יֻצּוֹב	Prgeteritum
	הֻצָּב	Futurum	יִצֵּב
		אֻיצַּב	Benoni
			מְיַצֵּב

Appendix.

In omnibus huius ordinis Ain eſt צ, præterquàm in duobus, יָקַף circundedit, & יָנַח poſuit.

Cæterùm יָצָא pertinet ad quieſcentia Pe iod, vbi primã reiectã non indicat daghes, ſed vocalis magna, id quod & aliis quibuſdã huius claſsis vſu venire ſolet.

לָקַח accepit.

Referendum eſt hoc verbum in numerum defectiuorum Pe, deficit enim litera ל in infinitiuo, vt קַחַת accipere. & imperatiuo, vt קַח accipe. Futurum præterea recipit daghes in ק, vt יִקַּח accipiet.

Quieſcen-

QVIESCENTIA PE ALEPH.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֹכַל	אָכוֹל	אוֹכֵל	אָכַל
יֹאכַל	בֶּאֱכוֹל	אוֹכְלִים	אָכַלְתָּ
תֹּאכַל	כֶּאֱכוֹל	אוֹכֶלֶת	אָכַלְתִּי
נֹאכַל	לֶאֱכוֹל	vel אוֹכְלָה	אָכְלוּ
יֹאכְלוּ	מֵאֱכוֹל	אוֹכְלוֹת	אֲכַלְתֶּם
תֹּאכְלוּ	Imperatiuus	Paul	אָכַלְנוּ
תֹּאכַל	אֱכוֹל	אָכוּל	אָכְלָה
תֹּאכְלִי	אִכְלוּ	אֲכוּלִים	אָכַלְתְּ
תֹּאכַלְנָה	אִכְלִי	אֲכוּלָה	אֲכַלְתֶּן
	אֱכוֹלְנָה	אֲכוּלוֹת	

NIPHAL PASSIVVM.

יֵאָכֵל	לְהֵאָכֵל	Benoni	Præteritum
תֵּאָכֵל	מֵהֵאָכֵל	נֶאֱכָל	נֶאֱכַל
נֵאָכֵל	Imperatiuus	נֶאֱכָלִים	נֶאֱכַלְתָּ
יֵאָכְלוּ	הֵאָכֵל	נֶאֱכָלָה	נֶאֱכַלְתִּי
תֵּאָכְלוּ	הֵאָכְלוּ	נֶאֱכָלוֹת	נֶאֶכְלוּ
תֵּאָכֵל	הֵאָכְלִי	Infinitiuus	נֶאֱכַלְתֶּם
תֵּאָכְלִי	הֵאָכַלְנָה	הֵאָכֵל	נֶאֱכַלְנוּ
תֵּאָכַלְנָה	Futurum	בְּהֵאָכֵל	נֶאֶכְלָה
	אֵאָכֵל	כְּהֵאָכֵל	נֶאֱכַלְתְּ
			נֶאֱכַלְתֶּן

CONIVGATIO PIEL.

מְאַכְּלִים	אִכַּלְתְּ	אִכְּלוּ	Præteritum
vel מְאַכֶּלֶת	אִכַּלְתֶּן	אִכַּלְתֶּם	אִכֵּל
מְאַכְּלָה	Benoni	אִכַּלְנוּ	אִכַּלְתָּ
מְאַכְּלוֹת	מְאַכֵּל	אִכְּלָה	אִכַּלְתִּי

Paul

Paul
מְאַכֵּל
מְאַכְּלִים
מְאַכֶּלֶת
מְאַכְּלוֹת
Infinitiuus
אַכֵּל

בְּאַכֵּל
כְּאַכֵּל
לְאַכֵּל
מֵאַכֵּל
Imperatiuus
אַכֵּל
אַכְּלוּ

אַכְּלִי
אַכֵּלְנָה
Futurum
אֲאַכֵּל
יְאַכֵּל
תְּאַכֵּל

נְאַכֵּל
יְאַכְּלוּ
תְּאַכְּלוּ
תְּאַכֵּל
תְּאַכְּלִי
תְּאַכֵּלְנָה

PVAL PASSIVVM.

Præteritum
אֻכַּל
אֻכַּלְתָּ
אֻכַּלְתִּי
אֻכְּלוּ
אֻכַּלְתֶּם
אֻכַּלְנוּ

אֻכְּלָה
אֻכַּלְתְּ
אֻכַּלְתֶּן
Benoni
אֻכָּל
אֻכָּלִים
אֻכָּלָה

אֻכָּלוֹת
Infinitiuus
אֻכּוֹל
Futurum
אֲאֻכַּל
יְאֻכַּל
תְּאֻכַּל

נְאֻכַּל
יְאֻכְּלוּ
תְּאֻכְּלוּ
תְּאֻכַּל
תְּאֻכְּלִי
תְּאֻכַּלְנָה

CONIVGATIO HIPHIL.

Præteritum
הֶאֱכִיל
הֶאֱכַלְתָּ
הֶאֱכַלְתִּי
הֶאֱכִילוּ
הֶאֱכַלְתֶּם
הֶאֱכַלְנוּ
הֶאֱכִילָה
הֶאֱכַלְתְּ
הֶאֱכַלְתֶּן

Benoni
מַאֲכִיל
מַאֲכִילִים
מַאֲכִילָה
מַאֲכִילוֹת
Paul
מָאֳכָל
מָאֳכָלִים
מָאֳכָלָה
מָאֳכָלוֹת

Infinitiuus
הַאֲכֵל
בְּהַאֲכִיל
כְּהַאֲכִיל
לְהַאֲכִיל
מֵהַאֲכִיל
Imperatiuus
הַאֲכֵל
הַאֲכִילוּ
הַאֲכִילִי

הַאֲכֵלְנָה
Futurum
אַאֲכִיל
יַאֲכִיל
תַּאֲכִיל
נַאֲכִיל
יַאֲכִילוּ
תַּאֲכִילוּ
תַּאֲכִיל
תַּאֲכִילִי
תַּאֲכֵלְנָה

Hophal

HOPHAL PASSIVVM.

תָּאָכְלוּ	Futurum	הָאָכַלְנוּ	Præteritum
תָּאָכַל	אָאָכַל	הָאָכַלְתָּ	הָאָכַל
תָּאָכְלִי	יָאָכַל	הָאָכַלְתְּ	הָאָכְלַת
תָּאָכַלְנָה	תָּאָכַל	הָאָכַלְתֶּן	הָאָכַלְתִּי
	נָאָכַל	Infinitiuus	הָאָכְלוּ
	יָאָכְלוּ	הָאָכַל	הָאָכַלְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

יִתְאַכֵּל	כְּהִתְאַכֵּל	Benoni	Præteritum
תִּתְאַכֵּל	לְהִתְאַכֵּל	מִתְאַכֵּל	הִתְאַכֵּל
נִתְאַכֵּל	מֵהִתְאַכֵּל	מִתְאַכְּלִים	הִתְאַכְּלַת
יִתְאַכְּלוּ	Imperatiuus	מִתְאַכֶּלֶת	הִתְאַכַּלְתִּי
תִּתְאַכְּלוּ	הִתְאַכֵּל	vel	הִתְאַכְּלוּ
תִּתְאַכֵּל	הִתְאַכְּלוּ	מִתְאַכְּלָה	הִתְאַכַּלְתֶּם
תִּתְאַכְּלִי	הִתְאַכְּלִי	מִתְאַכְּלוֹת	הִתְאַכַּלְנוּ
תִּתְאַכֵּלְנָה	הִתְאַכֵּלְנָה	Infinitiuus	הִתְאַכְּלָה
	Futurum	הִתְאַכֵּל	הִתְאַכַּלְתְּ
	אֶתְאַכֵּל	בְּהִתְאַכֵּל	הִתְאַכַּלְתֶּן

Appendix.

צֲכַלְתֶּם) Puncta rapta peculiariter gutturalibus in vicem ſcheua ſubiiciuntur.

Infinitiuus Kal.

בֶּאֱכוֹל) Literæ non radicales, vendicant ſibi vocalem cognatam puncto gutturalis cui pręfiguntur, vt hoc loco ſegol ſub ב, ſic in benoni hîphil מַאֲכִיל, מ inſignitur patach, in paul מָאֳכָל kamets.

Futurum Kal.

In voce magna literarũ אֵיתָן quieſcit א radicis, quod quidẽ in cęteris perſonis exprimitur, in prima verò latet.

Præteritum Niphal.

נֶאֶכְלוּ) Ex punctis raptis eliditur ſcheua, quando alterum cheua præcedunt.

Infinitiuus Niphal.

הֵאָכֵל) Mutatur chirec in tſere, nam א non admittit daghes, id quod tria tempora cõiugationis Niphal ſuſcipere conſueuerunt in locum abiecti נ.

Quinquar. Talis • • pro hirec paruo & daghes ſubſtitutio obſeruatur in infinitiuo, imperatiuo, & futuro Niphal.

Paul Hiphil.

מֵאֲכָל) Tam in hoc tempore quàm in omni coniugatione Hophal, quęcunque gutturalis fuerit prima radicis, eã ſubit ֳ, antecedentẽ verò literã, ָ tãtùm.

QVIESCENTIA PE IOD.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֵשֵׁב	שֶׁבֶת	יוֹשֵׁב	יָשַׁב
יֵשֵׁב	בְּשֶׁבֶת	יוֹשְׁבִים	יָשַׁבְתָּ
תֵּשֵׁב	כְּשֶׁבֶת	vel יוֹשֶׁבֶת	יָשַׁבְתִּי
נֵשֵׁב	לָשֶׁבֶת	יוֹשְׁבָה	יָשְׁבוּ
יֵשְׁבוּ	מִשֶּׁבֶת	יוֹשְׁבוֹת	יְשַׁבְתֶּם
תֵּשְׁבוּ	Imperatiuus	Paul	יָשַׁבְנוּ
תֵּשֵׁב	שֵׁב	יָשׁוּב	יָשְׁבָה
תֵּשְׁבִי	שְׁבוּ	יְשׁוּבִים	יָשַׁבְתְּ
תֵּשַׁבְנָה	שְׁבִי	יְשׁוּבָה	יְשַׁבְתֶּן
	שֵׁבְנָה	יְשׁוּבוֹת	

NIPHAL PASSIVVM.

נוֹשַׁבְתֶּן	נוֹשַׁבְנוּ	נוֹשַׁבְתִּי	Præteritum
Benoni	נוֹשְׁבָה	נוֹשְׁבוּ	נוֹשַׁב
נוֹשָׁב	נוֹשַׁבְתְּ	נוֹשַׁבְתֶּם	נוֹשַׁבְתָּ
			נושבים

נוּשַׁב	הוּשְׁבִי	כְּהוּשַׁב	נוּשָׁבִים
יוּשְׁבוּ	הוּשַׁבְנָה	לְהוּשַׁב	נוּשָׁבָה
תּוּשְׁבוּ	Futurum	מֵהוּשַׁב	נוּשָׁבוֹת
תּוּשַׁב	אוּשַׁב	Imperatiuus	Infinitiuus
תּוּשְׁבִי	יוּשַׁב	הוּשַׁב	הוּשַׁב
תּוּשַׁבְנָה	תּוּשַׁב	הוּשְׁבוּ	בְּהוּשַׁב

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֲיַשֵּׁב	יַשֵּׁב	מְיַשֵּׁב	יִשֵּׁב
יְיַשֵּׁב	בְּיַשֵּׁב	מְיַשְּׁבִים	יִשַּׁבְתָּ
תְּיַשֵּׁב	כְּיַשֵּׁב	vel מְיַשֶּׁבֶת	יִשַּׁבְתִּי
נְיַשֵּׁב	לְיַשֵּׁב	מְיַשְּׁבָה	יִשְּׁבוּ
יְיַשְּׁבוּ	מִיַּשֵּׁב	מְיַשְּׁבוֹת	יִשַּׁבְתֶּם
תְּיַשְּׁבוּ	Imperatiuus	Paul	יִשַּׁבְנוּ
תְּיַשֵּׁב	יַשֵּׁב	מְיֻשָּׁב	יִשְּׁבָה
תְּיַשְּׁבִי	יַשְּׁבוּ	מְיֻשָּׁבִים	יִשַּׁבְתְּ
תְּיַשֵּׁבְנָה	יַשְּׁבִי	מְיֻשָּׁבָה	יִשַּׁבְתֶּן
	יַשֵּׁבְנָה	מְיֻשָּׁבוֹת	

PVAL PASSIVVM.

נְיֻשַּׁב	יֻשָּׁבוֹת	יֻשְּׁבָה	Præteritum
יְיֻשְּׁבוּ	Infinitiuus	יֻשַּׁבְתְּ	יֻשַּׁב
תְּיֻשְּׁבוּ	יֻשּׁוֹב	יֻשַּׁבְתֶּן	יֻשַּׁבְתָּ
תְּיֻשַּׁב	Futurum	Benoni	יֻשַּׁבְתִּי
תְּיֻשְּׁבִי	אֲיֻשַּׁב	יֻשָּׁב	יֻשְּׁבוּ
תְּיֻשַּׁבְנָה	יְיֻשַּׁב	יֻשָּׁבִים	יֻשַּׁבְתֶּם
	תְּיֻשַּׁב	יֻשָּׁבָה	יֻשַּׁבְנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

הוֹשַׁבְנוּ	הוֹשִׁיבוּ	הוֹשַׁבְתָּ	Præteritum
הוֹשִׁיבָה	הוֹשַׁבְתֶּם	הוֹשַׁבְתִּי	הוֹשִׁיב
			הוֹשַׁבְתְּ

נושיב	Imperatiuus	מושבים	הושבת
יושיבו	הושב	כושבת	הושבתן
תושיבו	רושיבו	מושבות	Benoni
תושיב	הושיבי	Infinitiuus	מושיב
רושיבי	רושבנה	הושב	מושיבים
תושבנה	Futurum	בהושיב	מושיבה
	אושיב	כהושיב	מושיבות
	יושיב	לרושיב	Paul
	תושיב	מהושיב	מושב

HOPHAL PASSIVVM.

תושבו	Futurum	הושבנו	Præteritum
תושב	אושב	הושבת	חושב
תושבי	יושב	הושבת	חושבת
תושבנה	תושב	הושבתן	חושבתי
	נושב	Infinitiuus	הושבו
	יושבו	הושב	חושבתם

CONIVGATIO HITHPAEL.

Futurum	בהתישב	Benoni	Præteritum
אתישב	כהתישב	מתישב	התישב
יתישב	להתישב	מתישבים	התישבת
תתישב	מהתישב	מתישבת	התישבתי
נתישב	Imperatiuus	vel	התישבו
יתישבו	התישב	מתישבת	התישבתם
תתישבו	התישבו	מתישבות	חתישבנו
תתישב	התישבי		חתישבה
תתישבי	התישבנה	Infinitiuus	התישבת
תתישבנה		התישב	חתישבתן

Appendix.

Commune eſt quieſcentibus cum defectiuis, vt inter

inter coniugandum vnam è radicalibus interdum deperdant, ſed hoc intereſt, quòd in defectiuis excidentem literam indicet daghes, in quieſcentibus autem vocalis magna.

Infinitiuus Kal.

שֶׁבֶת) Dimouetur prima, & ad poſtremam adiicitur ת, perinde vt in defectiuis, éſtque vtrunque punctum ſegol. Quòd ſi contigerit tertiam literam eſſe gutturalem, ſuccedet in locum ſegol geminum patach. vt, דַּעַת ſcire, à יָדַע ſciuit. ſic קַחַת accipere, à defectiuo לָקַח accepit.

Futurum Kal.

אֵשֵׁב) Tſere ſub אֵיתָן ſignum eſt quieſcentis pe iod, quæ (*litera iod*) ad hoc quidem punctum raró adſcribitur: nam ſi exprimatur י, primam ſyllabam efferũt per chirec, ſequente patach, vt אִינַק ſugam.

Quinquarb. Cùm ו conuertens futurum in præteritum, præponitur huic futuro Cal, retrahitur plurimùm accentus ab vltima in penultimam, & ex ‥ ſecũdæ ſyllabæ fit ∵ motio parua. vt à יָשַׁב ſedit, in futuro dicitur יֵשֵׁב ſedebit, & cum ו conuertente futurum in præteritum וַיֵּשֶׁב & ſedit. Hæc porrò accentus retractio, & mutatio motionis magnæ in paruam propter tale ו conuerſiuum, communis ferè ſemper eſt omnibus futuris omnium verborum. Cæterùm ו conuertens futurum in præteritum, effertur per ַ ſequente daghes, niſi ſequatur י notatum per ſeua, tunc enim contentum eſt hoc וַ tantùm, & non imprimitur daghes ipſi י ſequenti inſignito ſeua.

Niphal.

Pro iod ſubſtituitur vau, in præterito quidem & Benoni quieſcens, in reliquis verò temporibus mobilis ſiue conſonans.

Quinq. Fit autẽ tale ו mobile ſiue conſonans, vt daghes ſupplens defectũ נ formatiui Niphal locũ habeat in illo, quum daghes inſcribi non poſſit literæ quieſcenti.

Hithpaël etiam, vt Niphal, formari poteſt per vau mobilem חִתְוַדַּע ſeipſum cognouit.

Quinquarb. In Niphal tamen in præterito & benopi ו non eſt mobile: in toto Hithpaël verò mobile eſſe poteſt.

QVIESCENTIA AIIN VAV.

CONIVGATIO KAL.

בּוֹנֶנָה	בּוֹנוֹת	Benoni		Præteritum
Futurum	Infinitiuus	בָּן		בָּן
אָבוֹן	בּוֹן	בָּנִים		בַּנְתָּ
יָבוֹן	בְּבוֹן	בָּנָה*		בַּנְתִּי
תָּבוֹן	כְּבוֹן	** Hoc fœmininum*		בָּנוּ
נָבוֹן	לָבוֹן	*aliam non habet*		בַּנְתֶּם
יָבוֹנוּ	מִבּוֹן	*formam.* בָּנוֹת	vel	בַּנְנוּ
תָּבוֹנוּ	Imperatiuus	Paul		בָּנוּ
תָּבוֹן	בּוֹן	בּוֹן		בָּנָה
תָּבוֹנִי	בּוֹנוּ	בּוֹנִים		בַּנְתְּ
תָּבוֹנֶנָה	בּוֹנִי	בּוֹנָה		בַּנְתֶּן

NIPHAL PASSIVVM.

אֶבּוֹן	כְּהִבּוֹן	נְבוּנוֹתֶן,	Præteritum
יִבּוֹן	לְהִבּוֹן	Benoni	נָבוֹן
תִּבּוֹן	מֵהִבּוֹן	נָבוֹן	נְבוּנוֹתָ
נִבּוֹן	Imperatiuus	נְבוֹנִים	נְבוּנוֹתִי
יִבּוֹנוּ	הִבּוֹן	נְבוֹנָה	נָבוֹנּוּ
תִּבּוֹנוּ	הִבּוֹנוּ	נְבוֹנוֹת	נְבוּנוֹתֶם
תִּבּוֹן	הִבּוֹנִי	Infinitiuus	נְבוּנוֹנוּ
תִּבּוֹנִי	הִבּוֹנֶנָה	הִבּוֹן	נָבוֹנָה
תִּבּוֹנֶנָה	Futurum	בְּהִבּוֹן	נְבוּנוֹת

Coniuga-

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus		Benoni	Præteritum
אֲבוֹנֵן	בּוֹנֵן		מְבוֹנֵן	בּוֹנֵן
יְבוֹנֵן	כְּבוֹנֵן		מְבוֹנְנִים	בּוֹנַנְתָּ
תְּבוֹנֵן	כְּבוֹנֵן	vel	מְבוֹנֶנֶת	בּוֹנַנְתְּ
נְבוֹנֵן	לְבוֹנֵן		מְבוֹנָנָה	בּוֹנְנוּ
יְבוֹנְנוּ	מִבּוֹנֵן		מְבוֹנְנוֹת	בּוֹנַנְתֶּם
תְּבוֹנְנוּ	Imperatiuus		Paul	בּוֹנַנּוּ
תְּבוֹנֵן	בּוֹנֵן		מְבוֹנָן	בּוֹנְנָה
תְּבוֹנְנִי	בּוֹנְנוּ		מְבוֹנָנִים	בּוֹנַנְתְּ
תְּבוֹנֵנָּה	בּוֹנְנִי		מְבוֹנָנָה	בּוֹנַנְתֶּן
	בּוֹנֵנָּה		מְבוֹנָנוֹת	

ANNOTATIO.

Quieſcentia Aiin Vau, in tertia præteriti ſuſcipiunt ◌ָ, duplicia verò ◌ַ; alioqui numero duarum radicalium conſentiunt.

Præteritum Kal.

בָּנַנּוּ) Abiici poteſt nun priùs, & pro eo ſubſtitui daghes in poſteriori, בַּנּוּ.

Benoni.

בָּנָה) Literis & punctis nihil variat à præterito fœminino, niſi quòd Benoni ſit milra, hoc eſt, accentum accipiens in vltima, illud autem milel.

Infinitiuus.

לָבוֹן) Literarum ב ל כ reliquæ ſignãtur peculiari ſuo puncto ſcheua, at ל ſortitur ◌ָ, quòd præfigatur dictioni paruæ.*

Quinquarb.

** Per dictionẽ paruã dictionem monoſyllabã intellige.*

Imperatiuus.

בּוֹן) Fermè gaudet puncto ſchurec, perinde vt Infinitiuus,

tiuus, tametſi in vtroque reperire liceat cholem, קוּם ſurgendo, מוֹל circuncide.

Futurum.

אָבוֹן) Creberrimum eſt & in hoc tempore ſchurec, rarius cholem, præterquàm in * pauſa, וַיָּמֹת & mortuus eſt, ſæpe obuium Geneſis quinto.

Quinquarb.

Quinquarb. Quomodo in hoc futuro retrahatur accentus, & ו vel ו mutentur in cametz hatuph, ſatis diligenter à nobis tractatur in noſtro opere de re grammatica Hebræorum in annotationibus in hoc futurum.

** Pauſam vocat accentum diſtinguentē.*

תְּבוֹנֶנָּה) Accidit huic perſonæ, vt pũctum ָ literæ ת migret in ſcua modò accentum obtineat ſyllaba tertia, vt תְּבוֹאֶינָה venient, nam alioqui per ָ ſcribendũ תָּבֹאנָה, quę quidem variatio locum habet tam in hoc ordine, quàm in duplicibus, ídque in duabus coniugationibus, Kal, & Hiphil.

Quinquarb. Verba Cal quorum ſecunda thematis eſt ו, plurimùm energia ſiue virtute habent illud contentum & delitcſcens in ָ motione magna, vt קָם ſurrexit, pro קוּם, quod ſi vſus poſtularet perfectè moueri, dicendum eſſet קָוַם. Aut in ··, vt מֵת mortuus eſt, pro מָוֵת. Aut in holem denique habent ו quieſcens alia, vt אוֹר illuxit.

Quinquarb. נ coniugationis niphal formatiuum afficitur in hoc verborum ordine motione ָ, modò mox ſequens ſyllaba habeat ſecum accentum. Nam ſi ille in tertiam aut aliam reiiciatur ſyllabam, pro miniſtrantium literarũ conſuetudine נ efferetur per ſeua, vt ex ſerie coniugationis perſpicuum eſt. Signatur etiam interdum נ motione ··, vt נֵעוֹר Excitatus eſt. Et id genus alia. Idem dicendum de ·· ה Hiphil, etiam duplicantium Aiin, ſic quoque de ָ Niphal illius ordinis.

Piel & Pual.

Vbique ſub cholem eſt vau, quæ litera, quòd ſit hoc loco de numero quieſcentium, daghes non recipit, ideóque pro eo geminatur tertia radicis בּוֹנֵן pro בִּין.

Porrò ſignificationem habet iſta coniugatio, qualem

lem ea verba, quæ Latinis vocantur communia, vt חוֹלֵל formauit, aut formatus eſt, quo fit, vt Piel & Pual voce ſint eadem, ſignificatione diuerſa.

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אָבִין	הָבֵן	מֵבִין	הֵבִין
יָבִין	בְּהָבִין	מְבִינִים	הֲבִינוֹתָ
תָּבִין	כְּהָבִין	מְבִינָה	הֲבִינוֹתִי
נָבִין	לְהָבִין	מְבִינוֹת	הֵבִינוּ
יָבִינוּ	מֵהָבִין	Paul	הֲבִינוֹתֶם
תָּבִינוּ	Imperatiuus	מוּבָן	הֲבִינוֹנוּ
תָּבִין	הָבֵן	מוּבָנִים	הֵבִינָה
תָּבִינִי	הָבִינוּ	מוּבָנָה	הֲבִינוֹת
תָּבֶנֶנָה	הָבִינִי	מוּבָנוֹת	הֲבִינוֹתֶן
	הָבֶנֶנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יוּבְנוּ	Futurum	הוּבַנּוּ	Præteritum
תּוּבְנוּ	אוּבַן	הוּבְנָה	הוּבַן
תּוּבַן	יוּבַן	הוּבַנְתְּ	הוּבַנְתָּ
תּוּבְנִי	תּוּבַן	הוּבַנְתֶּן	הוּבַנְתִּי
תּוּבַנֶּנָה	נוּבַן	Infinitiuus	הוּבְנוּ
		הוּבַן	הוּבַנְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

בְּהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנְנִים	הִתְבּוֹנַנּוּ	Præteritum
כְּהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנֶנֶת vel	הִתְבּוֹנְנָה	הִתְבּוֹנֵן
לְהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנְנָה	הִתְבּוֹנַנְתְּ	הִתְבּוֹנַנְתָּ
מֵהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנְנוֹת	הִתְבּוֹנַנְתֶּן	הִתְבּוֹנַנְתִּי
Imperatiuus	Infinitiuus	Benoni	הִתְבּוֹנְנוּ
הִתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנַנְתֶּם
			התבוננו

תִּתְבּוֹנֵן	נִתְבּוֹנֵן	Futurum	הִתְבּוֹנַנּוּ
תִּתְבּוֹנְנִי	יִתְבּוֹנְנוּ	אֶתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנְנִי
תִּתְבּוֹנֵנָּה	תִּתְבּוֹנְנוּ	יִתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנֵנָּת
		תִּתְבּוֹנֵן	

Appendix.

Præteritum Hiphil.

Formari poteſt hoc tempus & alia ratione, vt ſit tſeré perpetuum ſub litera ה in omnibus perſonis ad hunc modum.

Quinquarb. Accentu grammatico remanente in ſede ſua nempe in ſyllaba ſecunda, aut alioqui ‥ ſub הֲ producto per metheg, ſeu retinaculo, formari poteſt præteritum Hiphil in hoc ordine, vt ‥ perpetuum ſit ſub הֵ, vt ex hoc exemplo ſequenti ſatis liquet. Nam ſi accentus in mox ſequenti ſyllaba non ponatur, ‥ ſub הִ coniugationis formatiuo mutabitur in ſeua, vt in Niphal ſub נְ, quod ſub litera gutturali dilatatur per — aut per ⁖ in hac coniugatione, vt ſuprà ex exemplo coniugationis ſatis liquet. Nam vt in principio noſtri operis Grammatici docuimus quoties ſeua debet legi ſub gutturali litera, debet cōponi ſiue dilatari per —, aut ⁖, aut aliquando per ⊤, vt vſus te docebit.

הֲבִנֹתָ	הֲבִנֹנוּ	הֵבִינוּ	הֵבִין
הֲבִנֹתֶן	הֵבִינָה	הֲבִנֹתֶם	הֲבִנֹתָ
			הֲבִנֹתִי

Hithpael.

(הִתְבּוֹנֵן) Vltima ſyllaba non tam per ‥ efferri ſolet, quàm per —. vt הִתְבּוֹשַׁשׁ erubuit.

QVIESCENTIA LAMED ALEPH.

CONIVGATIO KAL.

מוֹצְאָה	Benoni	מְצָאתֶם	Præteritum
מוֹצְאוֹת	מוֹצֵא	מָצָאנוּ	מָצָא
Paul	מוֹצְאִים	מָצְאָה	מָצָאתָ
מָצוּא	מוֹצֵאת	מָצָאת	מָצָאתִי
מְצוּאִים	vel	מְצָאתֶן	מָצְאוּ
			מְצוּאָה

יִמְצְאוּ	מְצֶאנָה	לִמְצֹאת	מְצוֹאֹת
תִּמְצְאוּ	Futurum	מִמְּצֹאת	מְצוֹאוֹת
תִּמְצָא	אֶמְצָא	Imperatiuus	Infinitiuus
תִּמְצְאִי	יִמְצָא	מְצָא	מְצֹאת
תִּמְצֶאנָה	תִּמְצָא	מִצְאוּ	בִּמְצֹאת
	נִמְצָא	מִצְאִי	כִּמְצֹאת

NIPHAL PASSIVVM.

Futurum	כְּהִמָּצֵאת	נִמְצֵאתֶן	Præteritum
אִמָּצֵא	לְהִמָּצֵאת	Benoni	נִמְצָא
יִמָּצֵא	מֵהִמָּצֵאת	נִמְצָא	נִמְצֵאתָ
תִּמָּצֵא	Imperatiuus	נִמְצָאִים	נִמְצֵאתִי
נִמָּצֵא	הִמָּצֵא	נִמְצָאָה	נִמְצְאוּ
יִמָּצְאוּ	הִמָּצְאִי	נִמְצָאוֹת	נִמְצֵאתֶם
תִּמָּצְאוּ	הִמָּצְאוּ	Infinitiuus	נִמְצֵאנוּ
תִּמָּצֵא	הִמָּצֶאנָה	הִמָּצֵאת	נִמְצְאָה
תִּמָּצְאִי		בְּהִמָּצֵאת	נִמְצֵאת
תִּמָּצֶאנָה			

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus		Benoni	Præteritum
אֲמַצֵּא	מַצֵּאת		מְמַצֵּא	מִצֵּא
יְמַצֵּא	בְּמַצֵּאת		מְמַצְּאִים	מִצֵּאתָ
תְּמַצֵּא	כְּמַצֵּאת	vel	מְמַצֵּאת	מִצֵּאתִי
נְמַצֵּא	לְמַצֵּאת		מְמַצְּאָה	מִצְּאוּ
יְמַצְּאוּ	מִמַּצֵּאת		מְמַצְּאוֹת	מִצֵּאתֶם
תְּמַצְּאוּ	Imperatiuus		Paul	מִצֵּאנוּ
תְּמַצֵּא	מַצֵּא		מְמֻצָּא	מִצְּאָה
תְּמַצְּאִי	מַצְּאוּ		מְמֻצָּאִים	מִצֵּאת
תְּמַצֶּאנָה	מַצְּאִי		מְמֻצָּאָה	מִצֵּאתֶן
	מַצֶּאנָה		מְמֻצָּאוֹת	

PVAL

PVAL PASSIVVM.

נְמֻצָּא	מֻצָּאוֹת	מֻצְּאָה	Præteritum
יְמֻצְּאוּ	Infinitiuus	מֻצֵּאת	מֻצָּא
תְּמֻצְּאוּ	מֻצֹּאת	מֻצֵּאתֶן	מֻצֵּאתָ
תְּמֻצָּא	Futurum	Benoni	מֻצֵּאתִי
תְּמֻצְּאִי	אֲמֻצָּא	מֻצָּא	מֻצְּאוּ
תְּמֻצֶּאנָה	יְמֻצָּא	מֻצָּאִים	מֻצֵּאתֶם
	תְּמֻצָּא	מֻצָּאָה	מֻצֵּאנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אַמְצִיא	הַמְצִאת	מַמְצִיא	הִמְצִיא
יַמְצִיא	בְּהַמְצִאת	מַמְצִיאִים	הִמְצֵאתָ
תַּמְצִיא	כְּהַמְצִאת	מַמְצִיאָה	הִמְצֵאתִי
נַמְצִיא	לְהַמְצִאת	מַמְצִיאוֹת	הִמְצִיאוּ
יַמְצִיאוּ	מֵהַמְצִאת	Paul	הִמְצֵאתֶם
תַּמְצִיאוּ	Imperatiuus	מָמְצָא	הִמְצֵאנוּ
תַּמְצִיא	הַמְצֵא	מָמְצָאִים	הִמְצִיאָה
תַּמְצִיאִי	הַמְצִיאוּ	מָמְצָאָה	הִמְצֵאת
תַּמְצֶאנָה	הַמְצִיאִי	מָמְצָאוֹת	הִמְצֵאתֶן
	הַמְצֶאנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יָמְצְאוּ	Futurum	הָמְצֵאנוּ	Præteritum
תָּמְצְאוּ	אָמְצָא	הָמְצְאָה	הָמְצָא
תָּמְצָא	יָמְצָא	הָמְצֵאת	הָמְצֵאתָ
תָּמְצְאִי	תָּמְצָא	הָמְצֵאתֶן	הָמְצֵאתִי
תָּמְצֶאנָה	נָמְצָא	Infinitiuus	הָמְצְאוּ
		הָמְצְאֹת	הָמְצֵאתֶם

CONIVGATIO HITHPAEL.

Futurum	כְּהִתְמַצְּאת	Benoni	Præteritum
אֶתְמַצֵּא	לְהִתְמַצְּאת	מִתְמַצֵּא	הִתְמַצֵּא
יִתְמַצֵּא	מֵהִתְמַצְּאת	מִתְמַצְּאִים	הִתְמַצֵּאתָ
תִּתְמַצֵּא	Imperatiuus	מִתְמַצֵּאת	הִתְמַצֵּאתִי
נִתְמַצֵּא	הִתְמַצֵּא	vel מִתְמַצְּאָה	הִתְמַצְּאוּ
יִתְמַצְּאוּ	הִתְמַצְּאוּ	מִתְמַצְּאוֹת	הִתְמַצֵּאתֶם
תִּתְמַצְּאוּ	הִתְמַצְּאִי		הִתְמַצֵּאנוּ
תִּתְמַצֵּא	הִתְמַצֶּאנָה	Infinitiuus	הִתְמַצְּאָה
תִּתְמַצְּאִי		הִתְמַצְּאת	הִתְמַצֵּאתְ
תִּתְמַצֶּאנָה		בְּהִתְמַצְּאת	הִתְמַצֵּאתֶן

Appendix.

Aleph in medio dictionis, peculiariter ſibi quietem vendicat. Cæterùm, quod ad præſentem ordinē attinet, quieſcit in præterito, coniugationis quidem Kal poſt punctum ָ, מָצָאתִי, מָצָאתָ, aliarum autem poſt ֵ, נִמְצֵאתִי, נִמְצֵאתָ, id quod fit in omni quoq; Benoni fœminino ſingulari, ſi modò deſinat in ת, מוֹצֵאת. At in imperatiuis pluralib⁹ fœmininis quieſcit poſt ֶ, מְצֶאנָה. Ad hunc modum & in futuris תִּמְצֶאנָה. Quòd ſi poſt א ſequatur, י vel ה vel ו, iam mobile efficitur א, perinde vt tertia radicis in perfectis. vt מָצְאוּ inuenerunt, מָצְאָה inuenit fœmina. מִצְאִי inuenito fœmina.

Quinquarb. Mobile eſt etiam א, quando poſt illud ſequitur holem. vt מוֹצְאוֹת inuenientes fœminæ.

Infinitiuus.

מְצֹאת) Infinitiuos omnes formauimus adiecto ת ad calcem, vt indicaremus quid iſti ordini conueniret. Nam alioqui perfectorum legem crebrò ſequuntur,

vt מָצָא per ־ָ & holem, formæ פָּקוֹד. Identidem & in cæteris coniugationibus.

Quinquarb. ſequũtur crebrò perfectorum legem iſti infinitiui in punctis: tamen ſi reſpiciamus literas, habent ſemper aleph ocioſum, quare ſemper imperfecti ſunt in omnibus coniugationibus, ſiue ה in calce ſuſcipiant, ſiue non.

קְרֶאןָ) Imperatiuus pluralis fœmininus vocate, à themate קָרָא. Exod. 2. valde recedit à conſuetudine horum verborum. Nam א in eo mouetur, quæ deberet quieſcere, deinde præter morem huius perſonæ perit ה & ־ָ.

QVIESCENTIA LAMED HE.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	גֹּלִים	Præteritum
אֶגְלֶה	גְּלוֹת	* גֹּלָה	גָּלָה
יִגְלֶה	בִּגְלוֹת	* *Hoc fœmininum*	גָּלִיתָ
תִּגְלֶה	כִּגְלוֹת	*aliam non habet*	גָּלִיתִי
נִגְלֶה	לִגְלוֹת	*formam.*	גָּלוּ
יִגְלוּ	מִגְּלוֹת	גֹּלוֹת	גְּלִיתֶם
תִּגְלוּ	Imperatiuus	Paul	גָּלִינוּ
תִּגְלֶה	גְּלֵה	גָּלוּי	גָּלְתָה
תִּגְלִי	גְּלוּ	גְּלוּיִם	גָּלִית
תִּגְלֶינָה	גְּלִי	גְּלוּיָה	גְּלִיתֶן
	גְּלֶינָה	גְּלוּיוֹת	Benoni
			גֹּלֶה

NIPHAL PASSIVVM.

נִגְלִים	נִגְלֵיתָ	נִגְלוּ	Præteritum
נִגְלָה	נִגְלֵיתֶן	נִגְלֵיתֶם	נִגְלָה
נִגְלוֹת	Benoni	נִגְלֵינוּ	נִגְלֵיתָ
	נִגְלֶה	נִגְלְתָה	נִגְלֵיתִי

Infinitiuus

יִגָּלוּ	Futurum	Imperatiuus	Infinitiuus
תִּגָּלוּ	אֶגָּלֶה	הִגָּלֵה	הִגָּלוֹת
תִּגָּלֶה	יִגָּלֶה	הִגָּלוּ	בְּהִגָּלוֹת
תִּגָּלִי	תִּגָּלֶה	הִגָּלִי	כְּהִגָּלוֹת
תִּגָּלֶינָה	נִגָּלֶה	הִגָּלֶינָה	לְהִגָּלוֹת
			מֵהִגָּלוֹת

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	מְגַלִּים	Præteritum
אֲגַלֶּה	גַּלּוֹת	*מְגַלָּה	גִּלָּה
יְגַלֶּה	בְּגַלּוֹת	**Hoc fœmininum*	גִּלִּיתָ
תְּגַלֶּה	כְּגַלּוֹת	*aliam non habet*	גִּלִּיתִי
נְגַלֶּה	לְגַלּוֹת	*formam.*	גִּלּוּ
יְגַלּוּ	מְגַלּוֹת	מְגַלּוֹת	גִּלִּיתֶם
תְּגַלּוּ	Imperatiuus	Paül	גִּלִּינוּ
תְּגַלֶּה	גַּלֵּה	מְגֻלֶּה	גִּלְּתָה
תְּגַלִּי	גַּלּוּ	מְגֻלִּים	גִּלִּית
תְּגַלֶּינָה	גַּלִּי	מְגֻלָּה	גִּלִּיתֶן
	גַּלֶּינָה	מְגֻלּוֹת	Benoni
			מְגַלֶּה

PVAL PASSIVVM.

נְגֻלֶּה	גֻּלּוֹת	גֻּלְּתָה	Præteritum
יְגֻלּוּ	Infinitiuus	גֻּלֵּית	גֻּלָּה
תְּגֻלּוּ	גֻּלּוֹת	גֻּלֵּיתֶן	גֻּלֵּיתָ
תְּגֻלֶּה	Futurum	Benoni	גֻּלֵּיתִי
תְּגֻלִּי	אֲגֻלֶּה	גֻּלֶּה	גֻּלּוּ
תְּגֻלֶּינָה	יְגֻלֶּה	גֻּלִּים	גֻּלֵּיתֶם
	תְּגֻלֶּה	גֻּלָּה	גֻּלֵּינוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

הַגְלֶינָה	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
Futurum	הַגְלוֹת	מַגְלֶה	הִגְלָה
אַגְלֶה	בְּהַגְלוֹת	מַגְלִים	הִגְלִיתָ
יַגְלֶה	כְּהַגְלוֹת	מַגְלָה	הִגְלִיתִי
תַּגְלֶה	לְהַגְלוֹת	מַגְלוֹת	הִגְלוּ
נַגְלֶה	מֵהַגְלוֹת	Paul	הִגְלֵיתֶם
יַגְלוּ	Imperatiuus	מָגְלֶה	הִגְלֵינוּ
תַּגְלוּ	הַגְלֵה	מָגְלִים	הִגְלְתָה
תַּגְלֶה	הַגְלוּ	מָגְלָה	הִגְלֵית
תַּגְלִי	הַגְלִי	מָגְלוֹת	הִגְלִיתֶן
תַּגְלֶינָה			

HOPHAL PASSIVVM.

יָגְלוּ	Futurum	הָגְלֵינוּ	Præteritum
תָּגְלוּ	אָגְלֶה	הָגְלְתָה	הָגְלָה
תָּגְלֶה	יָגְלֶה	הָגְלֵית	הָגְלֵיתָ
תָּגְלִי	תָּגְלֶה	הָגְלֵיתֶן	הָגְלֵיתִי
תָּגְלֶינָה	נָגְלֶה	Infinitiuus	הָגְלוּ
		הָגְלוֹת	הָגְלֵיתֶם

CONIVGATIO HITHPAEL.

יִתְגַּלֶּה	לְהִתְגַּלּוֹת	Benoni	Præteritum
תִּתְגַּלֶּה	מֵהִתְגַּלּוֹת	מִתְגַּלֶּה	הִתְגַּלָּה
נִתְגַּלֶּה	Imperatiuus	מִתְגַּלִּים	הִתְגַּלִּיתָ
יִתְגַּלּוּ	הִתְגַּלֵּה	מִתְגַּלָּה	הִתְגַּלּוּ
תִּתְגַּלּוּ	הִתְגַּלּוּ	מִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלֵּיתֶם
תִּתְגַּלֶּה	הִתְגַּלִּי	Infinitiuus	הִתְגַּלֵּינוּ
תִּתְגַּלִּי	הִתְגַּלֶּינָה	הִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלְּתָה
תִּתְגַּלֶּינָה	Futurum	בְּהִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלִּית
	אֶתְגַּלֶּה	כְּהִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלֵּיתֶן

Appendix

Appendix.

In reliquis ordinibus, vna Præteriti ſyllaba recipit ָ, altera ַ. At in quieſcentibus Lamed, vtraque afficitur ָ.

Præteritum Kal.

גָּלוּ) In hoc ordine perſonis quæ deſinũt in ſchurec, eximitur ה, vulgato Hebræis more, nempe, ſi qua tollatur è medio litera, eius punctum aſſumit proximè antecedens proprio abiecto גָּלוּ pro גָּלְהוּ. Hæc ratio etiam locum habet in omni Benoni גּוֹלִים pro גּוֹלְהִים &c.

גָּלְתָה) Iſta perſona per totum ordinẽ, natiuum ה mutat in ת, acceſſu alterius ה indicis fœminini generis. Illud enim obtinet, vt vbi ſecundum ה additum fuerit, prius migret in ת.

Quinquarb. Talis ſubſtitutio ת aſpirati pro ה, ad venuſtatem pronũtiationis fit, ne videlicet duæ ſimiles literæ concurrant: nam dicendum eſſet גָּלְהָה, quod non tam benè ſonat.

Reliquæ omnes perſonæ inuicem ה ſubſtituunt י, quæ litera in Kal quidem quieſcit poſt chirec, in Niphal, Pual, & Hophal poſt ··. At in tribus reſiduïs, citra diſcrimen vtramuis vocalem reperias, niſi quòd in Piel magis receptum eſt chirec, in Hiphil ··.

Quinquarb. Talis י pro ה ſubſtitutio, fit ex literarum אהוי mutua permutatione, quia ſunt quatuor illæ literæ permutabiles.

Paul Kal.

גָּלוּי) In locum ה ſubit י mobilis, perfectorum deinde lege ſeruata.

Quinquarb. In Paul Cal huius ordinis (quòd literæ אהוי ſint permutabiles) vbique pro ה tertia thematis ſubſtituitur י, quod in ſingulari maſculino coaleſcit poſt

ו tanquam vocalis in diphthongo, vt ſupra pagina 7. à Clenardo annotatum eſt. In alijs verò vocibus omnibus, vt ex inflexione illius videre licet, mobile eſt.

(גְּלוֹת) Literæ בְּכְלָם aliam terminationem non admittunt, verùm illis abſentibus hæc forma rarior. Nam vſitatiſsima eſt גָּלֹה galo, per ָ & cholem, ſi modò ſit illa verborum congeminatio רָאֹה רָאִיתִי videndo vidi, alioqui priori loco collocandum ſcheua. vt, גְּלֹה.

Quinquarb. Futurum & imperatiuus in omnibús ferè cõiugationibus huius ordinis quomodo variè afficiantur, retractũ habeant accentũ, & perdant aliquando ה, vide in noſtro opere de re grammatica Hebræorũ, & in noſtris inſtitution.

Cæteræ coniugationes extremam ſyllabam mutuãtur à Kal, primam à verbo perfecto.

DVPLICANTIA AIIN.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	סַב	Præteritum
אָסוֹב	סוֹב	סַבִּים	סַב
יָסוֹב	בְּסוֹב	סַבָּה	סַבּוֹתָ
תָּסוֹב	כְּסוֹב	*Hoc fœmininum aliam non habet formam.	סַבּוֹתִי
נָסוֹב	לָסוֹב		סַבּוֹתְ
יָסוֹבּוּ	מִסּוֹב	סַבּוֹת	סַבּוֹתֶם
תָּסוֹבּוּ	Imperatiuus	Paul	סַבּוֹנוּ
תָּסוֹב	סוֹב	סָבוּב	סַבָּה
תָּסוֹבִּי	סוֹבּוּ	סְבוּבִים	סַבּוֹת
תְּסֻבֶּינָה	סוֹבִּי	סְבוּבָה	סַבּוֹתֶן
	סֻבֶּינָה	סְבוּבוֹת	Benoni

NIPHAL PASSIVVM.

נְסַבּוֹנוּ	נָסַבּוּ	נְסַבּוֹתָ	Præteritum
נָסַבָּה	נְסַבּוֹתֶם	נְסַבּוֹתִי	נָסַב
			נובת

Digitized by Google

תִּסַּב	הִסַּב	Infinitiuus	נְסַבּוֹת
נִסַּב	הִסַּבּוּ	הִסֵּב	נְסַבּוֹתֶן
יִסַּבּוּ	הִסַּבִּי	בְּהִסֵּב	Benoni
תִּסַּבּוּ	הִסַּבְּנָה	כְּהִסֵּב	נָסָב
תִּסַּב	Futurum	לְהִסֵּב	נְסַבִּים
תִּסַּבִּי	אֶסַּב	מֵהִסֵּב	נְסַבָּה
תִּסַּבְּנָה	יִסַּב	Imperatiuus	נְסַבּוֹת

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus		Benoni	Præteritum
אֲסַבֵּב	סַבֵּב		מְסַבֵּב	כִּבֵּב
יְסַבֵּב	בְּסַבֵּב		מְסַבְּבִים	סִבַּבְתָּ
תְּסַבֵּב	כְּסַבֵּב	vel	מְסַבֶּבֶת	סִבַּבְתִּי
נְסַבֵּב	לְסַבֵּב		מְסַבְּבָה	סִבְּבוּ
יְסַבְּבוּ	מִסַּבֵּב		מְסַבְּבוֹת	סִבַּבְתֶּם
תְּסַבְּבוּ	Imperatiuus		Paül	סִבַּבְנוּ
תְּסַבֵּב	סַבֵּב		מְסֻבָּב	סִבְּבָה
תְּסַבְּבִי	סַבְּבוּ		מְסֻבָּבִים	סִבַּבְתְּ
תְּסַבֵּבְנָה	סַבְּבִי		מְסֻבָּבָה	סִבַּבְתֶּן
	סַבֵּבְנָה		מְסֻבָּבוֹת	

PVAL PASSIVVM.

נְסֻבַּב	סֻבְּבוֹת	סֻבְּבָה	Præteritum
יְסֻבְּבוּ	Infinitiuus	סֻבַּבְתְּ	סֻבַּב
תְּסֻבְּבוּ	סֻבּוֹת	סֻבַּבְתֶּן	סֻבַּבְתָּ
תְּסֻבַּב	Futurum	Benoni .	סֻבַּבְתִּי
תְּסֻבְּבִי	אֲסֻבַּב	סֻבָּב	סֻבְּבוּ
תְּסֻבַּבְנָה	יְסֻבַּב	סֻבָּבִים	סֻבַּבְתֶּם
	תְּסֻבַּב	סֻבָּבָה	סֻבַּבְנוּ

CON-

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אָסֵב	הָסֵב	מֵסֵב	הֵסֵב
יָסֵב	בְּהָסֵב	מְסִבִּים	הֲסִבּוֹתָ
תָּסֵב	כְּהָסֵב	מְסִבָּה	הֲסִבּוֹתִי
נָסֵב	לְהָסֵב	מְסִבּוֹת	הֵסֵבּוּ
יָסֵבּוּ	מֵהָסֵב	Paul	הֲסִבּוֹתֶם
תָּסֵבּוּ	Imperatiuus	מוּסַב	הֲסִבּוֹנוּ
תָּסֵב	הָסֵב	מוּסַבִּים	הֵסֵבָּה
תָּסֵבִּי	הָסֵבּוּ	מוּסַבָּה	הֲסִבּוֹת
תָּסֵבֶּנָה	הָסֵבִּי	מוּסַבּוֹת	הֲסִבּוֹתֶן
	הָסֵבֶּנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יוּסַבּוּ	Futurum	הוּסַבּוֹנוּ	Præteritum
תּוּסַבּוּ	אוּסַב	הוּסַבָּה	הוּסַב
תּוּסַב	יוּסַב	הוּסַבּוֹת	הוּסַבּוֹתָ
תּוּסַבִּי	תּוּסַב	הוּסַבּוֹתֶן	הוּסַבּוֹתִי
תּוּסַבֶּנָה	נוּסַב	Infinitiuus	הוּסַבּוּ
		הוּסֵב	הוּסַבּוֹתֶם

CONIVGATIO HITHAEL.

יִתְסַבֵּב	מֵהִתְסַבֵּב	Benoni	Præteritum
תִּתְסַבֵּב	Imperatiuus	מִתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּב
נִתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּב	מִתְסַבְּבִים	הִתְסַבַּבְתָּ
יִתְסַבְּבוּ	הִתְסַבְּבוּ	מִתְסַבֶּבֶת	הִתְסַבַּבְתִּי
תִּתְסַבְּבוּ	הִתְסַבְּבִי	מִתְסַבְּבוֹת	הִתְסַבְּבוּ
תִּתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּבְנָה	Infinitiuus	הִתְסַבַּבְתֶּם
תִּתְסַבְּבִי	Futurum	הִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְנוּ
תִּתְסַבֵּבְנָה	אֶתְסַבֵּב	בְּהִתְסַבֵּב	הִתְסַבְּבָה
		כְּהִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְתְּ
		לְהִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְתֶּן

Appendix.

Quæ ſecundam radicis geminant, in cæteris modis & temporibus kal, interdum coniugantur perfectè, in Paul autem ſemper.

Præteritum kal.

סַב) Secūda radicis abiicitur, collocatúrque daghes in vltima, ſi quo modo vocalis aut litera ſubſequatur, alioqui ſi nihil ſequatur, excluditur daghes, hoc etiã in Benoni cernas, Infinitiuo, Imperatiuo & Futuro.

Quinquarb. Dici poſſunt etiam verba hæc defectiua in ſecunda radicali, quòd in illis ſæpenumero de medio tollatur ſecunda litera thematis, in ſupplemētum cuius imprimitur daghes gremio tertiæ radicalis: tolli autem dicitur ſecunda, non tertia radicalis litera ex natura ipſius daghes, quòd ſupplere ſoleat illud propriè, non ſequentis ſed mox præcedētis literæ defectum. Euaneſcit etiam ipſum daghes, quoties tertia litera (cui alioqui inſcribendum) dictionem terminat ſic סַב ſed, proculdubio exprimendum venit illud, quoties illi vltimæ literæ additur litera aut ſyllaba, vt סַבּוֹתָ, &c. Vt enim ne moleſta & difficilis ſit pronuntiatio, vltimæ literæ dictionum niſi rarò daghes inſcribi ſolet.

סַבּוֹתָ) Perſonarum omnium penultima cholé, prę-terquàm triū. Itidem in Niphal, Hiphil & Hophal.

Quinquarb. Infinitiuus Niphal cum ·· potiùs quàm cum holem venit, vt הִפֵּם diſſolui. 2. Samuel. 17. Nam exemplum cum holem, quod adducere ſolent, eſt potiùs deductum à verbo quieſcente aiin vaf, quàm à duplicante aiin. Vide noſtrū opus grammaticum.

Futurum.

תְּסֻבֶּינָה) ת mutat ־ׇ in ſcheua. Deorſum enī è ſede ſua pellitur accētus (quod ipſum & in Hiphil vſu venit, vt תְּחִלֶּינָה incipient, vel incipietis, fœminini generis. Geneſis 41. Siquidem formarum, de quibus in verbo בִּין facta eſt mentio, iſta hîc frequentior. Porrò ·. ſurrogatur pro cholem. Nam daghes, quod hoc loco neceſſarium, vocem magnam conſequi nequit.

Idem ferendum iudicium de hac perſona in Imperatiuo. Conuenit enim futurum cum imperatiuo, excluſis literis אֵיתָן.

Quinquarb. Sunt apud Hebræos motiones quatuor ־ָ:, ־ֵ, ־ֻ, & holem, quæ ab illis נְקוּדוֹת אֲחָיוֹת id eſt, puncta ſororia ſiue germana appellantur, quòd frequenter vnum pro alio ſubſtituatur.

Piel.

Benoni quidem & Paul ſemper vt perfecta, reliqua verò, ac totum Hithpaël, etiam more quieſcentium Aiin formes licet, vt cholem in vicem daghes* ſubeat הִתְסוֹבֵב, סוֹבֵב.

**Quinquarb. Aequipollet enim motio magna motioni paruæ & daghes: vt iam ſupra in margine pag. 14. obſeruauimus.*

COMPOSITA PE NVN.
LAMED ALEPH.

Infinitiuus	Infinitiuus	Imperatiuus	KAL.
נַשֵּׂאת	הִנָּשֵׂא	שָׂא	Præteritum
Imperatiuus	Imperatiuus	שְׂאוּ	נָשָׂא
נַשֵּׂא	הִנָּשֵׂא	שְׂאִי	נָשָׂאתָ
Futurum	Futurum	שֶׂאינָה	נָשָׂאתִי
אֲנַשֵּׂא	אֶנָּשֵׂא	Futurum	Benoni
PVAL.	PIEL.	אֶשָּׂא	נוֹשֵׂא
Præteritum	Præteritum	NIPHAL.	Paul
נֻשָּׂא	נִשֵּׂא	Præteritum	נָשׂוּא
נֻשֵּׂאתָ	נִשֵּׂאתָ	נִשָּׂא	Infinitiuus
נֻשֵּׂאתִי	נִשֵּׂאתִי	נִשֵּׂאתָ	שְׂאֵת
Benoni	Benoni	נִשֵּׂאתִי	בְּשֵׂאת
נֻשָּׂא	מְנַשֵּׂא	Benoni	כְּשֵׂאת
Infinitiuus	Paul	נִשָּׂא	לָשֵׂאת
נֻשֵּׂאת	מְנֻשָּׂא		מִשְּׂאֵת
			Futurum

Futurum
אֶנָּשֵׂא
HIPHIL.
Præteritum
הִשִּׂיא
הִשֵּׂאתָ
הִשֵּׂאתִי
Benoni
מַשִּׂיא
Paul
מֻשָּׂא

Infinitiuus
הַשֵּׂאת
Imperatiuus
הַשֵּׂא
Futurum
אַשִּׂיא
HOPHAL.
Præteritum
הֻשָּׂא
הֻשֵּׂאתָ

הֻשֵּׂאתִי
Infinitiuus
הֻשֵּׂאת
Futurum
אֻשָּׂא
HITHPA.
Præteritum
הִתְנַשֵּׂא
הִתְנַשֵּׂאתָ
הִתְנַשֵּׂאתִי

Benoni
מִתְנַשֵּׂא
Infinitiuus
הִתְנַשֵּׂאת
Imperatiuus
הִתְנַשֵּׂא
Futurum
אֶתְנַשֵּׂא

Appendix.

Ordines compoſiti ex duobus metiendi, vt נָשָׂא tulit, capite ſpectat ad נָגַשׁ, calce ad מָצָא.

Quinquarb. Id eſt verbum נָשָׂא & illi ſimilia, prima radicali imitantur verba defectiua Pe nun, tertia verò verba quieſcentia lamed aleph, quorum archetypos hic Clenardus protulit in medium.

Infinitiuus kal.

שְׂאֵת) Aduenietibus בְּכְלֶם perditur ſcheua, & vt fit, litera א antea mobilis, punctum proprium remittit ad proximè vicinam, & in eo quieſcit, *vt* בִּשְׂאֵת *ſimiliter cum aliis literis* כלם. Affine eſt huic, quod in appendice גְּלֹה diximus. Tametſi etiam per א mobile formetur בִּשְׂאֵת. Ezechiel. 20. & Exodi 27. ב ſignata puncto chirec, & ש ſcheua.

COMPOSITA PE NVN

LAMED HE.

KAL.
Præteritum
נָטָה
נָטִיתָ
נָטִיתִי
Benoni
נוֹטֶה
Paul
נָטוּי

HOPHAL	נֻטֵּיתִי	Imperatiuus	Infinitiuus
Præteritum	Benoni	הִנָּטֵה	נְטוֹת
הֻטָּה	נֻטֶּה	Futurum	בִּנְטוֹת
הֻטֵּיתָ	Infinitiuus	אֶנָּטֶה	כִּנְטוֹת
הֻטֵּיתִי	נֻטּוֹת	PIEL	לִנְטוֹת
Infinitiuus	Futurum	Præteritum	מִנְּטוֹת
הֻטּוֹת	אֲנֻטֶּה	נִטָּה	Imperatiuus
Futurum	HIPHIL	נִטֵּיתָ	נְטֵה
אֻטֶּה	Præteritum	נִטֵּיתִי	נְטוּ
HITHPA.	הִטָּה	Benoni	נְטִי
Præteritum	הִטֵּיתָ	מְנַטֶּה	נְטֶינָה
הִתְנַטָּה	הִטֵּיתִי	Paul	Futurum
הִתְנַטֵּיתָ	Benoni	מְנַטֶּה	אֶטֶּה
הִתְנַטֵּיתִי	מַטֶּה	Infinitiuus	NIPHAL
Benoni	Paul	נַטּוֹת	Præteritum
מִתְנַטֶּה	מֻטֶּה	Imperatiuus	נִטָּה
Infinitiuus	Infinitiuus	נַטֵּה	נִטֵּיתָ
הִתְנַטּוֹת	הַטּוֹת	Futurum	נִטֵּיתִי
Imperatiuus	Imperatiuus	אֲנַטֶּה	Benoni
הִתְנַטֵּה	הַטֵּה	PVAL	נִטֶּה
Futurum	Futurum	Præteritum	Infinitiuus
אֶתְנַטֶּה	אַטֶּה	נֻטָּה	הִנָּטוֹת
	Appendix.	נֻטֵּיתָ	

Superior ordo pauciſsima complectitur verba, hic copioſior eſt, vt נָצָה auolauit, נָסָה probauit, נָחָה duxit, נָשָׁה oblitus eſt, נָקָה innocens fuit· & alia præterea, quorum vnumquodque in qua coniugatione ſit vſitatius, lectione ſacrorum codicum eſt obſeruandum. Refertur hic ordo quātùm ad primam, ad נָגַשׁ, quantùm ad poſtremam, ad גָלָה

Infini-

Infinitiuus kal.

נְטוֹת) perinde vt גְּלוֹת. Sic imperatiuus נְטֵה formæ גְּלֵה, quandoquidem his locis huiuſmodi verba, literam נ abiicere nolunt.

Quinquarb. Per locos illos intellige infinitiuũ & imperatiuũ Cal: nã vt hic vides ex illorũ cõiugatione, in Hiphil in infinitiuo & imperat. & Hophal in infinitiuo, tollitur de medio נ prima thematis, in ſupplementum illius poſito daghes in ſecunda. Eadem erit tibi ratio eorum, quæ י habent pro prima radicis, in quibus tamen daghes nõ ſupplet defectum י, ſed ex literarum אהוי mutua permutatione in infinitiuo & imperatiuo Hiphil, & aliàs, ו quieſcens in holē, pro י ſubſtituitur.

COMPOSITA PE IOD LAMED ALEPH.

HIPHIL	Benoni	Futurum	KAL.
Præteritum	מְיַצֵּא	אֵצֵא	Præteritum
הוֹצִיא	Paul	NIPHAL	יָצָא
הוֹצֵאתָ	מְיֻצָּא	Præteritum	יָצָאתָ
הוֹצֵאתִי	Infinitiuus	נוֹצָא	יָצָאתִי
Benoni	יַצֵּא	נוֹצֵאתָ	Benoni
מוֹצִיא	Imperatiuus	נוֹצֵאתִי	יוֹצֵא
Paul	יַצֵּא	Benoni	Paul
מוֹצָא	Futurum	נוֹצָא	יָצוּא
Infinitiuus	אֲיַצֵּא	Infinitiuus	Infinitiuus
הוֹצֵא	PVAL	הִוָּצֵא	צֵאת
Imperatiuus	Præteritum	Imperatiuus	בְּצֵאת
הוֹצֵא	יֻצָּא	הִוָּצֵא	כְּצֵאת
Futurum	יֻצֵּאתָ	Futurum	לָצֵאת
אוֹצִיא	יֻצֵּאתִי	אִוָּצֵא	מִצֵּאת
HOPHAL	Benoni	PIEL	Imperatiuus
Præteritum	יַצֵּא	Præteritum	צֵא
הוּצָא	Infinitiuus	יִצֵּא	צְאוּ
הוּצֵאתָ	יַצּוֹת	יִצֵּאתָ	צְאִי
הוּצֵאתִי	Futurum	יִצֵּאתִי	צֶאינָה
	אֲיַצֵּא		

Infinitiuus

Imperatiuus	Benoni	Præteritum	Infinitiuus
הִתְיַצֵּא	מִתְיַצֵּא	הִתְיַצֵּא	הוּצָא
Futurum	Infinitiuus	הִתְיַצֵּאתָ	Futurum
אֶתְיַצֵּא	הִתְיַצֵּא	הִתְיַצֵּאתִי	אוּצָא

Appendix. HITHPA.

Duo omnino huius claſsis, יָצָא Egreſſus eſt, יָרֵא timuit, quæ hac ſpectant ad יָשַׁב, hac ad מָצָא.

Infinitiuus kal.

צֵאת) De hoc pronuntiandum vt de שֶׁאֶת. Eorum verò, quæ ad duos ordines attinent, nec infinitiuus, nec imperatiuus principalem literam perdit, præter יָצָא & נָשָׂא.

Imperatiuus.

צֶאינָה) Hæc perſona itidem vt שֶׁאֶינָה accentũ recipit in tertia radicali, id quod nec יָשַׁב nec מָצָא facere conſueuerunt.

אָבָה) Conſenſit, אָוָה Concupiuit, & conſimilia pendent ex אָכַל & גָּלָה.

COMPOSITA PE IOD.
LAMED HE.

Benoni	יְפִי	Infinitiuus	KAL.
נוֹפֶה	יְפֶינָה	יְפוֹת	Præteritum
Infinitiuus	Futurum	*בִּיפוֹת	יָפָה
הִוָּפוֹת	אִפֶה	כִּיפוֹת	יָפִיתָ
Imperatiuus	NIPHAL	לִיפוֹת	יָפִיתִי
הִוָּפֵה	Præteritum	מִיפוֹת	Benoni
Futurum	נוֹפָה	Imperatiuus	יוֹפֶה
אִוָּפֶה	נוֹפֵיתָ	יְפֵה	Paul
	נוֹפֵיתִי	יְפוּ	יָפוּי

* *Quinquarb. Quando aliqua literarum* וכלבם *præponitur literæ* י *notandæ per.*

per ſeua, vocalitatis ſeu ſonoritatis gratia, ſeua quo notandæ ſunt propriè hæ literæ, quatenus ſunt ſeruiles, & ſeua literæ י migrāt in hiric, י ipſo otioſè expreſſo, vt in hoc Infinitiuo videre licet. Daghes porrò poſt literam מ, cuius quidem alia eſt conſideratio quando præpoſitionis vice fungitur, euaneſcit, cùm quòd exprimi non poßit in litera otioſa, tum quod in literis notatis aut notandis per ſeua daghes ſæpenumero perdi ſoleat.

Futurum	Benoni	PVAL	PIEL
אופח	מופח	Præteritum	Præteritum
HITHPA.	Paul	יפח	יפח
Præteritum	מופח	יפית	יפית
התיפח	Infinitiuus	יפיתי	יפיתי
התיפית	הופות	Benoni	Benoni
התיפתי	Imperatiuus	יפח	מיפח
Benoni	הופח	Infinitiuus	Pual
מתיפח	Futurum	יפות	מיפח
Infinitiuus	אופח	Futurum	Infinitiuus
התיפות	HOPHAL	איפח	יפות
Imperatiuus	Præteritum	HIPHIL	Imperatiuus
התיפח	הופח	Præteritum	יפח
Futurum	הופית	הופח	Futurum
אתיפח.	חופיתי	חופית	איפח
	Infinitiuus	הופיתי	
	חופות		

Appendix.

Sunt & alia huius farinæ יָרַח iecit, יָרָה proiecit. & in Hiphil הורה, in Hithpaël התורה, quæ vtcunque ſe habeant, noſtra impræſentiarum non perinde refert, quando id ſemel admonitum oportuit, nobis in hac coniugationum tabula non fuiſſe ſtudio, vt vſitiſsima quæque proferremus. Quin potiùs curæ iſtius in totum ſecuri, vnum veluti Archetypum oculis ſubiecimus,

ſubiecimus, ad cuius legem, quæ eſſent conſimilia genere, ſint exigenda. Nam illud ſpero conſecuti ſumus, vt puncta ſingulorum, ſuo quodque loco fide optima eſſe collocata videantur.

VERBVM NATHAN.

נִתַּתֵּן	יִתְּנוּ	Infinitiuus	KAL.
Benoni	תִּתֵּנוּ	תֵּת	Præteritum
נִתָּן	תִּתֵּן	בְּתֵת	נָתַן
Infinitiuus	תִּתְּנִי	כְּתֵת	נָתַתָּ
הִנָּתֵן	תִּתֵּנָּה	לָתֵת	נָתַתִּי
בְּהִנָּתֵן	NIPHAL	מִתֵּת	נָתְנוּ
כְּהִנָּתֵן	Præteritum	Imperatiuus	נְתַתֶּם
לְהִנָּתֵן	נִתַּן	תֵּן	vel נָתַנְנוּ
מֵהִנָּתֵן	נִתַּתָּ	תְּנוּ	נָתַנּוּ
Imperatiuus	נִתַּתִּי	תְּנִי	נָתְנָה
הִנָּתֵן	נִתְּנוּ	תֵּנָּה	נָתַתְּ
Futurum	נִתַּתֶּם	Futurum	נְתַתֶּן
אֶנָּתֵן	vel נִתַּנְנוּ	אֶתֵּן	Benoni
HOPHAL	נִתַּנּוּ	יִתֵּן	נוֹתֵן
Futurum	נִתְּנָה	תִּתֵּן	Paul
יֻתַּן	נִתַּתְּ	נִתֵּן	נָתוּן

Appendix.

Hoc verbum in præteritis amittit extremam literam, quando eam ſequitur ת. Sic prima perſona pluralis, aſcito daghes, נ amotum indicat, נָתַנּוּ pro נָתַנְנוּ.

Infinitiuus תֵּת, & caput & calcē deperdit, cùm alioqui analogia poſtulet dicendum תֶּנֶת. vt גֶּשֶׁת à נָגַשׁ.

Futurum Hophal יֻתַּן aliquot locis reperitur, vt 3. Reg. 2. & 2. Reg. 21, & item aliis locis. Quare & tota

tota coniugatio formari poteſt, & totum Hiphil iuxta canonem מְדַקְדְּקִים, hoc eſt Grammaticorum, qui dicunt, vna reperta perſona, integram coniugationẽ fieri poſſe. Sic quod ad actiuum & paſsiuum attinet, vtrouis habito, vtrunque vſurpare licet.

*Quinquarb. מְדַקְדְּקִים, *id eſt diligentes perquiſitores, ſiue indagatores dicuntur Grammatici, à verbo* דִּקְדֵּק *accuratè perquiſiuit, examinauit: quod ſolùm apud Hebræorum doctores in vſu eſt, nimirum cùm præcipuum grammatici munus ſit dictionum proprietates ſedulò inueſtigare. Ab eodem verbo etiam* דִּקְדּוּק, *id eſt, grammatica deflectitur.*

VERBA QVATVOR LITERARVM. PIEL.

Benoni	בְּכַלְכֵּל	כִּלְכַּלְתְּ	Præteritum
כַּלְכֵּל	Imperatiuus	כִּלְכַּלְתֶּן	כִּלְכֵּל
Infinitiuus	כַּלְכֵּל	Benoni	כִּלְכַּלְתָּ
כַּלְכּוֹל	Futurum	מְכַלְכֵּל	כִּלְכַּלְתִּי
Futurum	אֲכַלְכֵּל	Paul	כִּלְכְּלוּ
אֲכַלְכֵּל	PVAL.	מְכֻלְכָּל	כִּלְכַּלְתֶּם
	Præteritum	Infinitiuus	כִּלְכַּלְנוּ
	כֻּלְכַּל	כֻּלְכַּל	כִּלְכְּלָה

VERBVM QVINQVE LITERARVM.

Coniugatio Pual.

יְחֳסַרְמַר	Benoni	חֳסַרְמַרְתֶּם	Præteritum
תְּחֳסַרְמַר	חֳסַרְמָר	חֳסַרְמַרְנוּ	חֳסַרְמַר
נְחֳסַרְמַר	Infinitiuus	חֳסַרְמֶרֶת	חֳסַרְמַרְתָּ
יְחֳסַרְמְרוּ	חֳסַרְמוֹר	חֳסַרְמַרְתְּ	חֳסַרְמַרְתִּי
תְּחֳסַרְמְרוּ	Futurum	חֳסַרְמַרְתֶּן	חֳסַרְמְרוּ
	אֲחֳסַרְמַר		

Conſimiliter & in cæteris perſonis.

Appendix.

Quę literis quatuor cōſtant, ferè ſunt Piel aut Pual, ſoléntq; formari partim ex quieſcētibus lamed ה, vt שִׁעֲשַׁע valde delectatᵘ eſt, à שָׁעָה delectatus eſt. Partim ex duplicantibus Aiin, vt גִּלְגֵּל deuoluit, à גָּלַל reuoluit. Nam vbi quatuor diſtincta ſunt elementa pauciſsima ſunt, כִּרְבֵּל induit, כִּרְסֵם ventrem impleuit. Sic rara admodum in quibus quinque literæ, חֳמַרְמַר perturbatione contractus fuit. In Pual, ſic יְפֵיפָה pereleganti forma fuit. hoc à יָפָה decorauit. illud à חָמַר turbauit.

Quinquarb. Notabis obiter lector in huiuſmodi verbis quatuor aut quinque literarum, congeminationem ſiue repetitionem earundem literarum augere vocabuli ſignificationem, vt vides ex illorum ſignificatione hic.

DE NOMINVM GENERE.

Quinquarb. Genus duplex duntaxat habent Hebræi, maſculinum videlicet & fœmininum: neutrum enim non habent genus.

Fœminina verò ea ſunt, quæ terminantur in ה præcedente ָ & accentu in vltima, vt מַלְכָּה regina: vel in ת præcedente ֶ, vt עֲטֶרֶת diadema: quæ omnia ſemper accentum habent in penultima. Reliqua omnia nomina cuiuſcunque fuerint terminationis, generis erunt maſculini: niſi quòd aliquando (vt apud Latinos) quædam ſunt irregularia, quorum genus facilè ab eo qui in Hebraica lingua progreſſus aliquos fecerit, inter legendum vel ex adiuncto verbo, vel ex adiectiuo cognoſcetur.

DE NOMINVM NVMERO.

Quinquarb. Numerum triplicem habent, ſingularem, vt גָּדוֹל magnus, גְּדוֹלָה magna. Pluralem, vt גְּדוֹלִים magni, גְּדוֹלוֹת magnæ. Et dualem vt à יָד manus יָדַיִם duæ manus. Formatur autem pluralis numerus maſculinus ſubiungendo literam ם vltimæ literæ ſingularis, quæ tunc affici debet hiric magno. vt à שַׂר princeps, in plurali שָׂרִים principes: in quibus accentus ſemper eſt in vltima. Fœmininorum itidem pluralis numerus à ſingulari fit, mutando ה & ָ in וֹת, vt à טוֹבָה bona, in plurali טוֹבוֹת bonæ. Quæ accentum etiam in vltima ſemper habent.

Dualis porrò numerus formatur à ſingulari, in his quæ illum habent, addendo ַיִם *ſyllabam — & accentu poſitu ſub litera mox præcedente. vt à ſingulari* אַף *naris, fit duale* אַפַּיִם *duæ nares. &c.*

DE CASV ET DECLINATIONE.

Quinquarb. Nomina apud Hebræos duntaxat variantur è maſculino genere in fœmininum, quod adiectiuorum proprium eſt, vt טוֹב *bonus,* טוֹבָה *bona. vel ex ſingulari in pluralem, vel dualem numerum, vt à* טוֹב *fit plurale* טוֹבִים*, à* טוֹבָה *fit plurale* טוֹבוֹת*, à* יָד *fit in duali* יָדַיִם*. Sic de alis. Caſus cùm in quouis numero nomina ſint indeclinabilia, non terminatione cognoſcuntur, vt fit apud Græcos & Latinos: Sed præpoſitis articulis aut præpoſitione, dicunt* סֵפֶר *liber,* הַסֵּפֶר *libri,* לַסֵּפֶר *libro,* אֵת סֵפֶר *librum,* מִסֵּפֶר *à libro.*

DECLINATIONES NOMINVM.

Dualia	Fœminina	Maſculina
רֶגֶל	צְדָקָה	דָּבָר
רַגְלַיִם	צְדָקוֹת	דְּבָרִים

Varia nominum declinatio.

l אֶבֶן	אֵימִים	חֵמוֹת	a גָּדוֹל
אֲבָנִים	אֵימוֹת	d שֻׁלְחָן	גְּדוֹלִים
אָרוֹן	h חֶרֶב	שֻׁלְחָנוֹת	גְּדוֹלָה
אֲרוֹנוֹת	חֲרָבוֹת	e צִפּוֹר	גְּדוֹלוֹת
m זָהָב	i דָּג	צִפֳּרִים	a 2 שִׁיר
n נְעוּרִים	דָּגָה	f דּוֹר	שִׁירִים
נְקֻדּוֹת	דָּגִים	דּוֹרִים	שִׁירָה
אֲלֻמִּים	k תַּנּוּר	דּוֹרוֹת	שִׁירוֹת
vel אֲלֻמּוֹת	חֲגוֹרָה	g חִטָּה	b הֶבֶל
שָׁמַיִם	חֲגוֹרוֹת	חִטִּים	הֲבָלִים
		2 g אֵימָה	c חֵמָה

a Quæ

a Quæ vtroque numero, vtrunque ſortiuntur genus, ferè ſunt adiectiua, rarò ſubſtantiua. b Nomina quædam vtrinque maſculına. c Contrà quædam fœminina. d Aliis tametſi maribus, vox tamen pluralis fœminina. e Vt rurſum fœmininis maſculina.

Quinquarb. Vox צִפּוֹר *in vtroque numero modò maſculina, modò fœminina ex contextu ſcripturæ deprehenditur. Itaque fallitur Clenardus.*

f Maſculinis quoque contingit vtrunque plurale. g Itidem & fœmininis aut maſculinum, aut vtrũque. h Cùm fœmininum ſingulare plerunque in ה deſinat vel ת, quædam tamen neutrum *habent.

**Quinquarb. Supple, ſed illorum genus ex orationis contextu cognoſcitur vel ex verbo, vel ex adiectiuo cum quo iunguntur.*

i Hîc plurali maſculino geminum tribuitur ſingulare. k Hîc contrà fœminino. l Alia ſingulariter cōmunia, quorum plurale partim vox maſculina, partim fœminina.

Quinquarb. Dictio אָרוֹן *non reperitur in plurali in Bibliis ſacris.*

m Sunt etiam, quę plurali carent. n Sunt item quę ſingulari. Ex iis quædam tantùm maſculina, quædam tantùm fœminina, alia vtramque habent terminationem, ſunt etiam quædam tantùm dualia.

Quinquarb. Dictionis אֲלֻמּוֹת *ſingulare fœmininum reperitur. Geneſ. 37.*

Admonitio.

Quod in prædictis nominibus, non eodem modo ſe habeant puncta, id pendet è formarum diuerſitate, quas cōmonſtrabit, qui conſequitur catalogus.

Nomina perfecta.

דָּבָר	קָצִיר	בָּרוּךְ	חֲבַל	אֲבוּס
זָקֵן	גָּדוֹל	שֵׂכָר	אֵפוֹר	קִיטוֹר

כּוֹכָב	צַדִּיק	גִּבּוֹר	תֹּאַר	זְאֵב
כֶּרֶם	רָחוֹק	שָׁלוֹם	קֹדֶשׁ	דְּבִיר
בּוֹרִית	תַּנּוּר	אָמֵן	נַעַר	תְּהוֹם
שׁוּעָל	פֶּחָם	סֻלָּם	זֶרַע	גְּבוּל
גַּנָּב	כִּכָּר	יֵשַׁע	בֶּגֶד	מְעַט
מַקֵּל	עֵגֶל	סֵפֶר	כְּתָב	שֶׁכֶם

Intra hunc ambitum continentur nomina perfecta, quibus vltra tres literas radicales nulla additur extranea, ſúntque in eis multa verbalia, multis rurſum verbum nullum reſpondet. Quemadmodum autem apud Latinos fallax eſt analogia, (nam ab amo deducitur nomen amor, non amatio, contrà lego gignit lectionem, legorem minimè) ſic & ab Hebræis verbis deſcendunt quidem verbalia, ſed alia in aliis punctorum eſt ratio.

HEEMANTICA.

ה	גְּרִיבָה	א ה	מִזְמוֹר
תּוֹעֵבָה	זְמוֹרָה	אַזְכָּרָה	מִשְׂגָּב
סוֹלְלָה	מְלוּכָה	אַשְׁמוּרָה	שִׁלְשׁוֹם
יַבָּשָׁה	כְּלִמָה	אֶצְעָדָה	מ ה
חַבּוּרָה	פְּקֻדָּה	מ	מַמְלָכָה
נְחָמָה	ה ת	מַלְאָךְ	מַכְפֵּלָה
גְּרוּפָה	הַשְׁמָעוּת	מַרְבֵּק	מֶרְכָּבָה
אַרְזָה	א	מַשְׁחִית	מִשְׁפָּחָה
חֶרְפָּה	אַכְזָר	מַכְאוֹב	מ ת
שִׁפְחָה	אַכְזִיב	מַלְבּוּשׁ	מִסְגֶּרֶת
חָכְמָה	אַרְבַּע	מַטְעַם	מִסְכֶּנֶת
טֻמְאָה	אֶזְרָח	מֶרְחָב	ן
צְדָקָה	אֶשְׁכּוֹל	מִשְׁפָּט	אַלְמָן
נְקֵבָה	אֶצְבַּע	מִזְבֵּחַ	שַׁבָּתוֹן

אַרְמוֹן
חֶשְׁבּוֹן
*מִנְהָן

*Quinquarb. Hoc ſingulare non reperitur in Biblis.

שַׁאֲנָן
שִׁכָּרוֹן
זִכָּרוֹן
קָרְבָּן
שֻׁלְחָן
רַעְבוֹן
יְשִׁימוֹן
אֲבַדּוֹן
נ
*נַפְתּוּל

*Quinquarb. Hoc aut illi ſimile præpoſito נ, in vſu non eſt, eius autē plurale tā tū ſemel reperitur in tota ſcriptura Geneſ.30. Quare legere mallem, נַפְתְּלֵי, quod eſt nomen proprium. Geneſ.30.

נִמְרוֹד
ת
חוֹתֶמֶת
צַפִּיחִית
כַּפֹּרֶת
אַדֶּרֶת
שִׁבֹּלֶת
אִוֶּלֶת
תַּחְתִּית
מַלְכוּת
שִׁפְלוּת
גָּפְרִית
שְׁאֵרִית
*כְּבֵרוּת

*Quinquar. Dictio illa ſemel tantùm in tota ſcriptura reperitur Exod. 14. & ſignificat illic profunditatē vel moleſtiā. ſcribitúrque non per ו ſed per ⸫.

תִּכְלֶת
כְּרִיתוּת
קְטֹרֶת
גְּבֶרֶת
ת
תַּשְׁבֵּץ
תַּלְמִיד
*תַּמְרוּר

*Quinquarb. Hoc ſingulare in vſu non eſt in ſcriptura.

תִּדְהָר.
תְּאַשּׁוּר

ת ה
תַּרְדֵּמָה
תַּלְאוּבָה
תִּפְאָרָה
ת ת
תִּלְבֹּשֶׁת
תִּפְאֶרֶת
י
יִצְחָק
יַעֲקֹב
יַהֲלֹם
יַלְקוּט
י
תֵּימָנִי
מִצְרִי
אֲרַמִּי
נָכְרִי
שָׁלִישִׁי

Magna eſt in omni ordine verbalium copia eorum, quæ fiunt adminiculo literarum הָאֶמַנְתִּי. Ex his ad radicem aſciſcitur interdum vna, interdum geminę, & nunc præfiguntur, nunc ad finē appendent.

ה quidem ad frontem perfectorum nominum nō accedit, niſi in vno tantùm הַשְׁמָעוּת Ezech.24. in quo etiam ת additum eſt. At quæ in ה deſinunt, plurima ſunt, omnia fœminina & milra, poſito ָ ante ה.

Quinquarb. Per Milra, accentum in vltima intellige, & per milel in penultima.

א aut ֲ habet, aut ֱ, nec niſi dictionem incipit.

ם in capite frequēs, in calce rarū admodū, שִׁלּוּם.

נ initio

נ initio propriis nominibus conuenit, נִמְרוֹד.

ת dictionem claudens (*præcedente* ·:·) perinde vt ה, nota eſt fœminini generis.

י dum initium occupat, propria nomina conficit, vt יַעֲקֹב יִצְחָק. Sed ad finem additũ Gentilitiorum index eſt, vt מִצְרִי Aegyptius, & item numeralium, quę Latinis ordinalia dicũtur, vt שְׁלִישִׁי tertius, & in adiectiuis quoque nõnullis locũ habet, vt נָכְרִי externus.

DEFECTIVA PE NVN, VEL IOD.

Quæ ſequũtur ſunt ex defectiuis pe iod	מַגֵּפָה	מַשּׂוֹר	שִׂיג
מַצָּע	מַקֶּבֶת	מַבּוּל	הַצָּלָה
מַצֵּבָה		מַפָּלָה	מַסָּע
מַצֶּבֶת			

QVIESCENTIA PE ALEPH.

אֲמִיר	אָשָׁם	אָבָק

Et cætera Vt in perfectis.

QVIESCENTIA PE IOD.

שֶׁבֶת	תֵּימָן	מוּסָר	מֵישָׁר	דֵּעַ
תּוֹכֵחָה	תִּירוֹשׁ	מוֹרָשָׁה	מוֹשָׁב	בּוֹל
תּוֹעֶלֶת	תּוֹשָׁב	מוֹלֶדֶת	מוֹעֵד	שֵׁנָה

QVIESCENTIA AIIN VAF.

trituram.	הֲנָחָה	קָמָה	*dictio potiùs eſt*		זָר
אָסִיף	חֲפוּגָה	צָרָה	*thema p ſe, quã* *à quieſcẽte aiin*		גָּר
מָלוֹן	* אָרוֹשׁ	בִּינָה	*vaf deducta, nã*		עִיר
מָנוֹר	*Quinquarb. No-*	טוֹבָה	*י radicale poteſt*		אוֹר
מְנוֹרָה	*men hoc inſcri-*	פּוּרָה	*eſſe, nõ autẽ pro*		שׁוֹק
מְנוּחָה	*ptura ſemel tan-*		*ו ſubrogatum.*		
	tùm reperitur.	עֵיפָה		מָוֶת	עַיִף
רֵיקָם	*Eſa. 28. & ſigni*	עוֹלָה		בַּיִת	* אָיוֹם
שָׂשׂוֹן	*ficat tribulã ſiue*			* *Quinq.*	*Hæc*
					זרון

זָדוֹן אֵיתָן אִישׁוֹן עֵדוּת בּוֹשֶׁת תְּלוּנָּה

QVIESCENTIA LAMED ALEPH.

צָבָא חָטָא קִנְאָ כִּסֵּא
טָמֵא גֹּמֶא פֶּלֶא חַטָּאת

QVIESCENTIA LAMED HE.

שָׁנָה פְּרִי *עָמִית תַּבְנִית שָׁלֵו
עָנִי דְּיוֹ תַּרְבִּית דַּוָּי
אָחוּ חַיָּה *תַּחֲנוֹת שִׁקּוּי
שָׂדֶה צִיָּה פּוּרִיָּה
אָב הַרְבֵּה דּוּמִיָּה
פֵּאָה אֶתְנָה אַחְוָה אֳנִיָּה
רֵעֶה אֶתְנַן גָּלוּת שַׁלְוָה
שֵׁם מַעַל גֵּאוּת עֶרְוָה
כִּי מַרְאֶה שׁוֹקֶת אַלְיָה
תּוּעָה מַשְׁקֶה צֶפֶת אַרְיֵה
חַוָּה מִצְוָה שְׁבִית קִרְיָה
חֳלִי מִקְנֶה פְּדוּת טְרִיָּה
תֹּהוּ מַרְבִּית תְּאֵנָה עֶלְיוֹן
יָד רָצוֹן תִּקְוָה עִנְיָן
חֳרִי הרוֹן : תְּעָלָה גִּלָּיוֹן
& cætera.

**Quinquarb. videtur hoc nomē potiùs eſſe thema per ſe, quàm huius ordinis.* **Eſt hæc dictio 4. Reg. 6. quā iuxta quorundā ſententiam, vt formam diuerſam retulimus, cùm alij cenſeāt ad præcedētem ptinere. Multa præterea ſunt in hoc ordine, quæ* ה *tertiam radicis mutant in* י *aut* ו *mobile, ac ferè formas perfectorū ſequuntur.*

DVPLICANTIA AIIN.

תָּם שַׂר סֻכָּה מָעוֹז סֹכֶם
קֵן זַכָּה חֲסִלָּה מוֹרֵד חִנָּם
עֹז רִנָּה מָסָךְ מוֹרֵךְ מְגִלָּה
דַּל חַנָּא מָגֵן מַשָּׁק תְּפִלָּה

COMPOSITA PE NVN

LAMED ALEPH.

שִׂיא מַשָּׂאָה מַשָּׂאוֹן שְׂאֵת נְבוּאָה
מַשָּׂא מַשּׁוּאָה מַשְּׂאֵת נָבִיא

Pe

PE NVN LAMED HE.

נָקִי	מַצּוֹת	מַכָּה
נִסָּיוֹן*	כַּמָּה	מַטֶּה

* Quinquarb. Hoc in vſu non eſt in Biblijs ſacris.

PE IOD LAMED ALEPH.

מוֹצָא	צֵאָה	צֵא
מוֹצָאָה*	צֹאָה	צָא*

**Quinquarb. Horum duorum & ſimiliũ, ſi in Biblijs reperiãtur, rarus eſt vſus.

PE IOD LAMED HE.

תּוּגָה	מוֹרֶה	יָפֶה
תּוּשִׁיָּה	תּוֹרָה	יֳפִי

QVATVOR LITERARVM.

קָדְקֹד	צִלְצָל	בַּקְבֻּק
שַׁעֲרוּרָה	חַכְלִיל	זְנוּנִים*
גַּלְמוּד	חַשְׁמַן	פַּרְדֵּס

*Quinquarb. Non eſt hoc nomen quatuor literarum, ſed eſt nomen maſculinum plurale, in quo additur נ, & deducitur à זָנָה ſcortatus eſt.

QVINQVE LITERARVM.

חַלָּמִישׁ	יְרַקְרַק	פְּתַלְתֹּל
פַּתְשֶׁגֶן	שְׁחַרְחֹרֶת	אֲסַפְסֻף

In cæteris ordinibus idem fit quod in dictionibus perfectis, nempe vt nomina interdum ex radicalibus tantummodo conſtent literis, interdum aduocentur Heemantica. Sed quemadmodum in verbis, nunc litera planè deperditur, nunc in illius vicem aſciſcitur daghes, nunc ipſa aut inuariata, aut in aliam mutata quieſcit, nunc rurſum mouetur, hæc inquam vtcunque variant, in ipſis quoque cernuntur nominibus. Iam cùm (præter quieſcentia Aiin Vau) prorſus nulla ſint verba, quin perfectorum coniugatio-

nem multis locis admittant, fit vt in huiuſmodi ordinum nomina, formæ etiam quadrēt perfectorum. Atque adeo in quieſcentibus Pe vel Lamed א, nullam aliam reperias.

Quatuor aut quinque literarum.

Multa huius generis, quæ aliquam literarum thematis congeminant, non ſolùm epitaſeos cauſa, verum etiam ſonoritatis & euphoniæ. Cæterùm quæ proprium Hebræis & familiarem numerum ſuperant, ac diuerſas habent quatuor aut quinque literas, non ſunt quidem illa admodum pauca, verùm ad peregrinam magis linguam referenda, quocirca parum anxij fuimus, formis iſtorum recenſendis.

Omnium ordinum formæ certis quibuſdam legibus tenentur, vt ſcias vbi puncta ſtata perſiſtant, vbi contrà in alia vertantur, quæ ſuccedentibus tabulis plana fient.

זְקֵנַיִךְ	זְקֵנֵךְ	דִּבְרֵיכֶן	דִּבְרְכֶן	ָ ָ
זְקֵנֶיהֶן	זְקֵנֵן	fœm. חָכְמָה	דְּבָרִים	דָּבָר
זְקֵנֵיכֶן	זְקֵנְכֶן	ָ ֵ	דִּבְרֵי	דְּבַר אָבִי
fœmi. זְקֵנָה	זְקֵנִים	זָקֵן	דְּבָרָיו	דְּבָרוֹ
ָ ֵ	זִקְנֵי	זְקַן	דְּבָרֶיךָ	דְּבָרְךָ
שֵׁכָר	זְקֵנָיו	זְקֵנוֹ	דְּבָרַי	דְּבָרִי
שְׂכַר	זְקֵנֶיךָ	זְקֵנְךָ	דִּבְרֵיהֶם	דְּבָרָם
שְׂכָרוֹ	זְקֵנַי	זְקֵנִי	דִּבְרֵיכֶם	דְּבַרְכֶם
שְׂכָרְךָ	זִקְנֵיהֶם	זְקֵנָם	דְּבָרֵינוּ	דְּבָרֵנוּ
שְׂכָרִי	זִקְנֵיכֶם	זְקַנְכֶם	דְּבָרֶיהָ	דְּבָרָהּ
שְׂכָרָם	זְקֵנֵינוּ	זְקֵנֵנוּ	דְּבָרַיִךְ	דְּבָרֵךְ
שְׂכַרְכֶם	זְקֵנֶיהָ	זְקֵנָהּ	דִּבְרֵיהֶן	דְּבָרָן

שכרנו

שְׂכָרֵנוּ	שִׂכְרֵיכֶם	כַּרְמִי	כְּרָמֶיךָ	גָּדוֹל
שְׂכָרָהּ	שְׂכָרֵינוּ	כַּרְמָם	כְּרָמַי	גְּדוֹלוֹ
שְׂכָרְךָ	שְׂכָרֶיהָ	כַּרְמְכֶם	כַּרְמֵיהֶם	גְּדוֹלִים
שְׂכָרָן	שְׂכָרַיִךְ	כַּרְמֵנוּ	כַּרְמֵיכֶם	גְּדוֹלַי
שְׂכַרְכֶן	שִׂכְרֵיהֶן	כַּרְמָהּ	כְּרָמֵינוּ	גְּדוֹלָיו
שְׂכָרִים	שִׂכְרֵיכֶן	כַּרְמֵךְ	כְּרָמֶיהָ	ו ָ
שְׂכָרַי	ו ··	כַּרְמָן	כְּרָמַיִךְ	כּוֹכָב
שְׂכָרָיו	כֶּרֶם	כַּרְמְכֶן	כַּרְמֵיהֶן	כּוֹכַב
שְׂכָרֶיךָ	כֶּרֶם	כְּרָמִים	כַּרְמֵיכֶן	כּוֹכָבוֹ
שְׂכָרַי	כַּרְמוֹ	כַּרְמֵי	ו ָ	כּוֹכָבִים
שִׂכְרֵיהֶם	כַּרְמְךָ	כְּרָמָיו	גָּדוֹל	כּוֹכָבַי
				כּוֹכָבָיו

Cur puncta mutentur.

Fontes vnde oritur vocalium permutatio ſunt quatuor, Regimen, Affixum, Pluralis numerus, Genus fœmininum. Regimen eſt, quando dictio ipſa regit aliam, quod Hebræi vocant סָמוּךְ ſamuch, id eſt, continuum, cōiunctum, ſiue vicinum, vt דְּבַר אָבִי verbum patris mei. Hîc alia puncta quàm quum abſolutè, ac citra regimen dicimus דָּבָר verbū, id quod illi adpellitant מוּכְרָת, muchereth hoc eſt, abſolutum dictionis ſtatum. Semper verò plurale maſcul. collocatum in ſtatu regiminis, abiicit ם aſſumpto ·· ſub vltima radicis, quieſcente iod.

Affixi voce pronomina quædam intellige hoc donata vocabulo, quòd nunquam inueniantur ſeparatim, ſed perpetuò ad finem dictionis adhæreſcant vt דְּבָרוֹ verbum eius, &c.

Quinquarb. Quum apprimè neceſſarium ſit, ei qui ſeriò vult Hebraicari, nouiſſe cuius generis, numeri & perſonæ ſint affixa ſeu inſeparata pronomina, quæ

quòd (vt in noſtro opere grammatico oſtendimus) ex integris ſeu ſeparatis deflectantur pronominibus, corrupta pronomina dici poſſunt: operæpretium me facturum arbitratus ſum ſtudioſis, ſi in hac ſubſcripta tabella illa expreſſerim.

PRONOMINA INSEPARATA, quæ & affixa à ſitu ſuo dicuntur.

Numerus pluralis. Prima	Secunda	Tertia perſona.	*Numerus ſingularis.* Prima	Secunda	Tertia perſona.	
	כֶם	הֶם,ם		ךָ	נוּ,הוּ,ו,ו	Maſculina.
נוּ			נִי,י			Communia.
	כֶן	הֶן,ן		ךְ	נָה,הָ,הּ	Fœminina.

Pluralis numerus, vt דְּבָרִים verba, & quod prǽſentis eſt inſtituti, idem ſentiẽdum eſt de numero duali, vt à רֶגֶל pes, רַגְלַיִם pedes.

Fœmininum genus à maſculinis demanat, tantùm adiiciendo literam ה, quam ſemper anteit punctum ָ. * At reliquæ ſyllabæ perinde ſe habent, atque in affixo primo.

* *Quinquarb. Id eſt nomina fœmin. in ָה, in vno numero cum omnibus affixis eadem habent puncta ſub radicalibus, atque habent cum affixo, cum quo in exemplo propoſito primùm componuntur. Primum autem affixum vocat ך in ſing. numero, & in plural. ך: periculum facito in צְדָקָה cum affixis pag. 65. Excipiuntur tamen affixa duo כֶם כֶן, quæ volunt ְ ſub tertia radicali in ſing. num.*

Quæ vocales mutabiles.

Decem vocaliũ permutabiles ſunt non ampliùs quatuor, Kamets, Tſere, Segol, Cholem. Cæteræ conſtant inuariatæ, quæcunque alioqui adſit mutandi cauſa.

ָ primæ ſyllabæ.

Kamets quod reſidet in prima ſyllaba nominis perfecti, tranſit in ſcheua, quæcunque acciderit conuertendæ

uertendæ vocalis ratio, vt à דבר in regimine דבר אבי. In affixo דברו. In plurali דברים. Sic ab adiectiuo חכם ſapiens, deducitur fœmininum חכמה.

ֿ ſecundæ ſyllabæ.

Secundo autem loco poſitum Kamets in ſingulari quidem regimine, ac duobus affixis כם, כן, conuertitur in ֿ. At in plurali regimine, & quatuor affixis הם, הן, כם, כן, mutatio fit in ſcheua. Cætera omnia ſeruant ֿ inuariatum.* Atque hæc vtrinque natura eſt ֿ, qualiſqualis alioqui vel præceſſerit vocalis, vel conſequatur, vt cernere eſt in גדול & כוכב.

**Quinquarb.* Vult dicere ֿ ſemper ſecundum ſuos canones mutari, quæcunque præcedat aut ſequatur alia motio.*

·· primæ ſyllabæ.

Quando primam ſedem occupat tſere, variat eodem modo, vt eius loci kamets, ſi modò ſecundum punctum fuerit kamets, alioqui nunquam mutatur.

Quinquarb. Mutatur etiam ·· primæ ſyllabæ vt ֿ eiuſdẽ ſyllabæ, exiſtente ·.· ſecũdo puncto, vt שבט ſceptrũ, cum affixis שבטה, שבטך, שבטו, שבטה &c. Sic יצר figmentum יצרך, יצרו &c. ſeruata grammatica analogia.

·· ſecundæ ſyllabæ.

At ſecunda ſedes dum afficitur hoc puncto, ad eundem modum illud vel ſeruat, vel permutat, vt dum afficitur ֿ, maximè ſi primum punctum ſit ·. Alioqui vel manet, vel mutatur in ſcheua, quemadmodum liquet in כרם.

Scheua in chirec.

Quoniam verò his legibus præſcriptis in regimine plurali, ac pronominibus quatuor הם, הן, כם, כן, geminum ſcheua cõtingeret in principio dictionis,

recepto more fit, vt prius vertatur in chirec. Id quod vbique obſeruandum, dum duæ literæ principales hoc puncto ſignarentur.

Itidem quum eſt geminum in medio dictionis, pro priore quod deſcēdit ex ·· collocandū ·:·. Alioqui enim (quod fieri nequit) vtrunque moueretur, alterum quidem, quòd eſſet ſecundum, prius verò, quòd poſtvocem magnam veniret, aut ſub litera notata daghes: vnius exemplum eſt ſingulare כֶּרֶם, in tribus affixis ךָ, כֶם, כֶן, alterius עֶלֶג in affixis eiſdem, ſi quis experiri velit.

Affixorum natura.

Animaduertendum in exemplo דָּבָר quæ vocales tribuantur Affixis, quæ item puncta poſsideant literam ר. Nam quod hinc colligi debet, hæc pronomina quodcunque nomen clauſerint, eādem rationem obtinent. Hoc etiam conſiderandum, quæ affixa regiminum vocalibus gaudeant, quæ rurſum ſtatus abſoluti. Siquidem quatuor illa, כֶן, כֶם, הֶן, הֶם regimen plurale citra vllam ſuſcipiunt mutationem, reliqua non item. Sicut nec in ſingulari perinde ſe habet penultima radicis litera, dum affigitur כֶם & כֶן, (quæ regimini cognata ſunt) atque dum ſuccedunt cætera, quæ abſoluti nominis punctum efflagitant. Atque hoc * diſcriminis tum demum percipias, vbi literam imminentem Affixo non anteit ſcheua quieſcens. Fiat periculum commiſsis duobus Nominibus דָּבָר, pagina 58. & בָּנֶר, ſequenti pagina.

* *Quinquarb. Significat & oſtendit Clenardus hoc loco differentiam notationis,*

nis, quæ eſt inter corrupta quatuor pronomina הֶם, הֶן, כֶם, כֶן *& cætera, quando videlicet nominibus pluralibus, quæ motiones mutabiles habent, adhibentur. Nam in nominibuss illis, quæ inſigniuntur in ſtatu ſing. abſoluto ⋅ ⋅, aut ⋅⋅ ⋅, aut ⋅ ⋅⋅, quando in ſingulari numero recipiunt affixa, non ſeua quieſcens, ſed – anteit literam imminentem affixis* כֶם, כֶן: *in nominibus autē quinque, aut ſex punctorum in ipſo ſingulari numero cum eiſdem affixis* כֶם כֶן *& alis, nullum diſcrimen reperies ex exemplis aliquibus à Clenardo commiſſis.*

אָהֳלֵךְ	קָדְשֵׁנוּ	∴ ··	מַלְכֵּי	∴ ∴
אָהֳלוֹ	קָדְשָׁהּ	סֵפֶר Segol in –		בֶּגֶד
אָהֳלָם	קָדְשָׁךְ	סִפְרוֹ	עֵבֶר	בִּגְדוֹ
אָהֳלְכֶם	קָדְשָׁן	סְפָרִים	עֶבְרוֹ	בִּגְדָךְ
אָהֳלֵנוּ	קָדְשְׁכֶן	סִפְרֵי	עֲבָרִים	בִּגְדִי
אֳהָלֹת	קָדָשִׁים	חֵלֶק	עִבְרֵי	בִּגְדָם
אָהֳלָהּ	קָדְשִׁי	חֶלְקָן	עֲבָרָיו	בִּגְדְכֶם
אָהֳלָן	קָדְשׁוֹ	עֵגֶל	·:–	בִּגְדֵנוּ
אָהֳלְכֶן	קָדְשֵׁךְ	עֶגְלָן	זֶרַע	בִּגְדָהּ
אֳהָלִים	קָדְשִׁי	יֵשַׁע	זַרְעָן	בִּגְדְךָ
אָהֳלֵי	קָדָשֵׁיהֶם	יִשְׁעָן	זַרְעֲךָ	בִּגְדָן
אֹהָלָיו	קָדָשֵׁיכֶם	יְשָׁעִים	זְרָעִים	בִּגְדְכֶן
אֹהָלֶיךָ	קָדָשֵׁינוּ	יִשְׁעֵי	זַרְעֵי	בְּגָדִים
אֹהָלַי	קָדָשֶׁיהָ	ו ∴	זְרָעָיו	בִּגְדֵי
אָהֳלֵיהֶם	קָדָשַׁיִךְ	קֹדֶשׁ	– –	בְּגָדָיו
אָהֳלֵיכֶם	קָדְשֵׁיהֶן	קֹדֶשׁ	נַעַר	*Geminū ∴ ∴ habet plurale, vt geminū ⋅ ⋅, pagina 58.*
אָהֳלֵינוּ	קָדְשֵׁיכֶן	קָדְשָׁן	נַעֲרָן	
אָהֳלֶיהָ	*Vſu venit quādoque ⋅ in locū ⋅:.*	קָדְשָׁהּ	נַעֲרָהּ	Segol in ⋅
אֹהָלַיִךְ	אֹהֶל	קָדְשִׁי	נְעָרִים	מֶלֶךְ
אָהֳלֵיהֶן	אֹהֶל	קָדְשָׁם	נַעֲרֵי	מַלְכּוֹ
אָהֳלֵיכֶן	אָהֳלוֹ	קָדְשְׁכֶם	נְעָרָיו	מְלָכִים

** Quinquarb.* *Id eſt, in regi-*

Nomina ſex punctorum vt בֶּגֶד, aut quinque, vt סֵפֶר, aut vbi cholem ante ∴, vt קֹדֶשׁ regimine* quidem

dem ſingulari nihil variant: præſentibus autem affixis, conuertitur ſegol ſecundo loco in ſcheua. At numero plurali, ſtatu abſoluto in ׳, regimine verò in ſcheua. ∵ ∵. Quæ gemino cōſtant ſegol, ſingularibus affixis prius partim demutant in chirec, בֶּגֶר, partim in pathah, מֶלֶךְ. At quæ primam habent gutturalem, ſemper in pathah, עֶבֶר.

mine ſing. non mutātur niſi ׳, & ·· quod habeat ׳ ante ſe vel poſt ſe.

Quinquarb. Quæ primam habent gutturalem, mutant primum ∵ in ־, quando ſecundum ∵ mutatum eſt in ſeua: nam quando ∵ ſecundæ ſyllabæ mutatur per ſuam regulam in ׳, prius ∵ migrat in ־:, quod nihil aliud eſt, quàm ſeua dilatatum ſiue compoſitum cum ־. Exemplum עֶבֶר hic cum affixis conſidera, & rem ita habere videbis.

∵ ·· Ad eundem modum vbi puncta quinque, migrabit tſere in chirec, nec obſtabit litera gutturis, tametſi quorum initium eſt Aiin vel Chet, non chirec, ſed ſegol ferè ſuſcipiunt, עֵגֶל, חֵלֶק. Pluralis numerus vtriuſque formæ perinde ſe habet, vt quibus eſt geminum ∵ ∵. Sed ratio regiminis, & illorum affixorum הֶם, הֶן, כֶם, כֶן pendet ex ־ aut ∵ affixorum ſingulariū ob gutturalem. ־ ∵ & ־ ־ eundem prorſus obtinent modum quę vel ſecundo loco, vel vtroque ſortita ſunt pathah, cùm huius ſint claſsis. Canon enim eſt, geminum ſegol tranſire in geminum pathah, ſi media ſit gutturalis, vt נֶעֶר, & vltimā gutturalem mutare præcedens ſegol in pathah, יֶרַע.

∵ ׂו. Cholē ſubſequēte ſegol omnib' affixis, & vtroque numero vertitur in ∵:. Quòd ſi penultima fuerit gutturalis, in hac ſede collocabitur ∵: præeūte ∵.

Quinquarb. Holem ſequente ſegol in nominibus perfectis in ∵: cum affixis mutatur, nam in imperfectis, tametſi non ſequatur ∵ poſt holem, holē mutatur in ∵:, vt חָלְיוֹ, quod eſt ordinis quieſcentium lamed he, ab חֹלִה cum affixis facit

חליו

חָלְיוֹ *morbus eius*, חָלְיֶךָ *morbus tuus, &c.*

ˉי. Atque huc quoque pertinẽt, quę ob mediam, vel vltimam guttutalẽ vice ׃·, habent ˍ, vt תֹּאַר כּוֹבַע.

מַמְלֶכֶת	שִׁפְחַת	צִדְקוֹתָיו	ָ ָ
מַמְלַכְתּוֹ	שִׁפְחָתוֹ	צִדְקוֹתֶיהָ	a צְדָקָה
מַמְלַכְתִּי	שְׁפָחוֹת	צִדְקוֹתַי	צִדְקַת
מַמְלָכוֹת	שִׁפְחוֹת vel	צִדְקוֹתֵיהֶם	צִדְקָתוֹ
מַמְלְכוֹת	שִׁפְחוֹתָיו	צִדְקוֹתָם	צִדְקָתְךָ
מַמְלְכוֹתָיו	d מַטְעָם	צִדְקוֹתֵיכֶם	צִדְקָתִי
g שַׁאֲנָן	מַטְעַמּוֹ	צִדְקוֹתֵינוּ	צִדְקָתָם
שַׁאֲנַנּוֹ	מַטְעַמִּים	צִדְקוֹתֶיהָ	צִדְקַתְכֶם
שַׁאֲנַנִּים	מַטְעַמַּי	צִדְקוֹתַיִךְ	צִדְקָתֵנוּ
שַׁאֲנַנֵּי	c מִזְבֵּחַ	צִדְקוֹתֵיהֶן	צִדְקָתָהּ
h מַלְכוּת	מִזְבַּח	צִדְקוֹתֵיכֶן	צִדְקָתֵךְ
מַלְכֻיּוֹת	מִזְבְּחוֹ	b נְקֵבָה	צִדְקָתָן
i קְטֹרֶת	מִזְבְּחוֹת	נְקֵבַת	צִדְקַתְכֶן
קְטָרְתּוֹ	מִזְבְּחוֹתָיו	נְקֵבָתוֹ	צְדָקוֹת
k תִּפְאֶרֶת	f מַמְלָכָה	c שִׁפְחָה	צִדְקוֹת
תִּפְאַרְתּוֹ			

Perpetuus eſt fœmininorum canon, eorum quæ in ה deſinunt, vt illud in regim. ſingulari & affixis conuertatur in ת, vltimũ autem ָ quod ante ת præceſſerat, modò in ˉ deſcendat, modò perduret, vtcunque ius eſt huius puncti, dum ſecundo loco conſiſtit, quod paulò ſuprà explicatum eſt pag. 61. At plurale fœmininorum propriè in ת præpoſito cholem, ídque vtroque ſtatu: verùm vbi adeſt affixũ, ſemper poſt ת ſubditur iod, more pluralis maſculini, niſi quòd pro הֶם licet collocare ם ſolum, & literam

iod abiicere, vt deſinat videlicet in ָה haud aliter quã ſingulare. Plurale fœmininum quibuſcunque finiatur affixis, eaſdem habet vocales in primoribus ſyllabis, maſculinum non item, de hoc pag. 60. a Hæc forma צְדָקָה ratione Camets ſub ד, legibus tenetur puncti Camets primo loco manentis, ideóque regimine vertitur in ſcheua צִדְקַת, prima nimirum per chirec, quòd alioqui ſcheua geminum exiſteret initio dictionis, de quo pag. 61. b At reliquæ formæ cæteras vocales ante fœmininum ָה mutare non conſueuerunt, etiam alioqui mutabiles.

Quinquarb. Pace Clenardi hoc dixerim, eo quòd ſint fœminina, quæ vocalem ante ָה mutant, vt תּוֹעֵבָה *abominatio, in regimine mutat* ֵ *primæ ſyllabæ ſub* ע *in* ֲ *,(nam in polyſyllabis fœmininis non connumeranda eſt prima ſyllaba, quãtùm ſpectat ad motionum mutationem, niſi illa per canones maſculinorum ſit mutabilis) & dicitur* תּוֹעֲבַת *Prouerb. 8. & aliàs. Sic* נְבֵלָה *cadauer, in regimine* נִבְלַת *Leuit. 5. & aliàs. cum pronomine* נִבְלָתָהּ נִבְלָתוֹ *ſatis frequẽs. vt Deuter. 21. & 28. Ieremiæ 36. Leuit. 11. & ſæpe alias. Dictio porrò* נְקֵבָה *quam Clenardus attulit, non in vſu reperitur in ſtatu regiminis poſita, aut compoſita cum affixis.*

c Forma שִׁפְחָה plurali numero conuenit cum צְדָקוֹת. d Hoc heemãticum quòd deſinat in pathah, poſtulat daghes, quandocunque additur litera.

Quinquarb. Vſus illius heemantici, quod Clenardus adfert, in ſingulari non reperitur in Biblis ſacris.

e Hîc ֵ quod ſecundo loco ponitur, regimine ſingulari permutatur in ַ vt in זְקַן pag. 58. in cæteris eſt ſcheua vt in כֶּרֶם pag. 59. f Semper iſtius regimẽ per duo ſegol, quorum primum aduenientibus affixis vertitur in ַ, ſecundum in ſcheua, vt מֶלֶךְ. pag. 63. idem in cognatis formis accidit, hoc eſt, quorum initium

initium מ, extremum ה fœmininum, vt מִשְׁפָּחָה.

g Hîc daghes neceſſarium, quòd vltimum punctum ſit pathah.

Quinquarb. Vel faciliùs dicendum eſſe —, quia poſt motiones paruas ſolet ſequi daghes, niſi cum illis vnà ſit accentus: aut quia nomen illud eſt claſſis eorum quæ natura obtinent daghes.

h Quæ calce gerunt ת præcedente ſchurec, iis pluraliter tribui ſolet iod mobile. Idem fit ſi vltima deſinat in chirec, vt תַּחְתִּית, in plurali facit תַּחְתִּיּוֹת.

i Etiam ſi plures ſyllabæ quàm duæ, tamen ſemper in duabus poſtremis, quæ ſignantur cholem & ſegol, locum habet forma קֹדֶשׁ, pag. 63. k Itidem neglectis primoribus, inſpicienda erit vltima & penultima, quæ ſi cum nominibus quinque aut ſex pũctorum conſentiant, conſimilis erit declinãdi ratio.

	quã mutãt.	זָרָן	Quieſcẽtia
in ſceua. Nõ	Hæc enim	זָרִים	Pe Iod.
enim eſt ſub	duo puncta	זְרֵי	שֵׁנָה
litera radica	ſub prima ra	גֵּר	שְׁנַת
li. מָוֶת	dicis in iſto	גֵּרוֹ	שְׁנָתוֹ
מוֹת	ordine, con-	גֵּרִים	Vt דְּקֶרֶת in
מוֹתוֹ	ſtanter ma-	גֵּרֵי	צִדְקַת pa. 65.
Regimen &	nent indicã-	קָמָה	שָׁנוֹת
affixa habẽt	dæ quietis	קָמַת	שְׁנוֹת
ו quieſcẽs in	gratia.	קָמָתוֹ	שְׁנוֹתָיו
cholem.	Cæterùm in	צָרָה	vt דְּקוֹרוֹת in
בַּיִת	מָלוֹן	צָרַת	צִדְקוֹת pa. 65.
Regim. בֵּית	מְלוֹן	צָרָתוֹ	Quieſcent.
בֵּיתוֹ	מְלוֹנוֹ	Sic שָׁשׂוֹן &	Aiin Vau.
Quieſcit	more ſuo	זֵרוֹן. & ·· nũ	זָר

מְקָנִים
מִקְנֵי
מִקְנָיו
מִקְנֶיהָ

Hîc quæ deſinunt in ה præcedẽte ·.· regimine ſingulari mutant illud in ··. pluralis autẽ numerus & omnia affixa perdunt ה: nam ה in מִקְנֵהוּ & מִקְנֵהָ ad affixũ pertinet, quod in huiuſmodi more verborum poni ſolet.

אָב
Regi. אֲבִי
& אָבִיו
אָבִיהוּ
אָבִיךָ
אָבִי

צְדָקָה pa.65.

עָנִי
עֲנִי
עֲנִיֶּךָ
עֲנִיִּים
עֲנִיֵּי

In affixis & plurali iod mobile.

שָׂרָה
Regim. שָׂרַת
שָׂרָהוּ
שָׂרָתָהּ
שָׂרָתְךָ
שָׂרוֹת
שָׂרוֹת
עָלֶה
עֲלֵה
עָלִים
עֲלֵי
רֵעָה
רֵעִים
רֵעַי
מִקְנֶה
Regi. מִקְנֵה
מִקְנֵהוּ
מִקְנֵהָ
מִקְנֶךָ
מִקְנַי

צְבָאוֹתָיו

Regi. ſing. nõ mutat ſecundum ָ, plurale autẽ eſt, vt

צִדְקוֹת.
חֵטְא
חֶטְאוֹ
חֲטָאִים

Vt חֵלֶק pag. 63. niſi quòd ſcheua ponitur pro ·.·.

כִּסֵּא
Regi. כִּסֵּא
כִּסְאוֹ
כִּסְאֲךָ
כִּסְאוֹת
כִּסְאוֹתָיו

In reliquis à regim. ſingulari excidit daghes.

Quieſc. Lamed he.

שָׁנָה
שְׁנַת

Vt רַקָּה in

iod in ··, plurale autẽ huius nouum,

בָּתִּים
בָּתֵּי
בָּתָּיו

Vbiq; ָ ante daghes, cætera verò huius formæ ſic,

זֵיתִים
זֵיתַי
זֵיתָיו

Quieſcente iod in ·· vt numero ſingulari.

בּוֹשֶׁת
בָּשְׁתּוֹ

Perinde vt קֹדֶשׁ perfectũ pag. 63.

Quieſc. Lamed Aleph.

צָבָא
צְבָא
צְבָאוֹ
צְבָאוֹת
צִבְאוֹת

ָ diſtin-

distingui-
tur à regi.
אֲבִיהֶם
אֲבִיכֶם
אָבִינוּ
אָבִיהָ
אָבִיךְ
אֲבִיהֶן
אֲבִיכֶן
אָבוֹת
Regi. אֲבוֹת
Singu. aſci-
ſcit Iod, pri-
ma regimi-
nis, & qua-
tuor affixo-
rum ֲ:, alio-
rum ְ, plu-
rale vt שָׁנָה.
Sic & אָח,
ſed eius plu-
rale
אַחִים
אֲחִי
אָחִיו
אָחִיךָ
אָחִי
אֲחֵיהֶם
אֲחֵיכֶם

Regimen
cum affixis
cognatis per
ֲ:, reliqua
per ֵ, exce-
pto vno in
quo ֻ, quod
pũctum an-
te ה guttura-
lem in mul-
tis pro ָ, ſic
פֶּחָם formæ
גָּנָב
יָד דָּם
Regimẽ. דַּם
דָּמוֹ
דִּמְכֶם
ſed יֶדְכֶם
דָּמִים
Regim. דְּמֵי
Cætera ſiue
formæ דָּם,
ſiue יָד, legẽ
tenent ſylla-
bę בָר in דָּבָר,
pag. 58.
Quinquarb. דָּם
& יָד *nomina*
ſunt eiuſdẽ ordinis,
vtrũque enim in ſta-

tu abſoluto habet
propriè ָ, & in re-
gimine ַ. Quare
fallitur Clenardus.
פֵּאָה
Regim. פְּאַת
פְּאָתִי
פֵּאוֹת
Regim. פְּאוֹת
פְּאוֹתָיו
Regimen
& affixum
vt דָּקֶרת &
דְּקוֹרת in
צְדָקָה pa. 65.
שֵׁם
שְׁמוֹ
שִׁמְךָ
שֵׁמוֹת
שְׁמוֹת
Plurale vt
פֵּאוֹת, ſingu-
lare mutat ֵ
in ſcheua, &
interdum in
chirec, ne
biſcheua ſit
in princi-
pio, Sic בֵּן, at
plurale.

בָּנִים
Regim. בְּנֵי
Omnia vt
דְּבָרִים in בְּרִים
pag. 58.
חוֹלִי
חֳלָיו
חֲלָיֶךָ
חֲרִי
חֲרִין
Vt קֹדֶשׁ pa-
gina 63.
Iod autem
mobile, ſic
etiam
פְּרִי
פְּרִין
כְּלִי
כְּלִין
prius vt כֶּגֶר
pagina 63.
alterum vt
חֵלֶק pagina
63. plurale
autem
כֵּלִים
Prorſus vt
זְקֵנִים in קָנִים
pag. 58.

אחות

Regim. מַסַךְ
מַסַכּוֹ
מַסַכִּים
מָגֵן
מָגִנּוֹ
מָגִנִּים
מָעֹז
מָעֻזּוֹ
מָעֻזִּים
Horũ ˙ ſub heemantico מ non mutatur.

Quatuor literarum.

חַסְמָן
חַסְמָנוֹ
חַסְמָנִים

Quia – in vltimo, ideò daghes vbi quid additur.

וְכָּה

Semper ˙ in –, & ·· in chirec, nam adiectio literæ fecitapparere daghes: liquet in Affixis, plurali, & fœmini.

עֹז
עֻזּוֹ
עֻזִּים
סֻכָּה

Sic cholem prædictis locis in ·:, interdum etiã in hateph kamets conuerti ſolet.

מָסָךְ

gol, ſed eliſo נ ſcribitur pathah. ſic Affixa, בִּנְתּוֹ, vt בִּנְתְּ ſed deficientem literam monſtrat daghes in ת. cæterum plurale eſt בָּנוֹת, vt דְקוֹרֹת in צְרֻקוֹת

Duplicantia Aiin

תָּם דַּל
Regimẽ. תָּם
תַּמָּן
תַּמִּים
קֵן
קִנּוֹ
קִנִּים

אָחוֹת
Plurale
אֲחָיוֹת
Regi. אַחְיוֹת
אַחְיוֹתָיו

Singulare vt גָּדוֹל pagina 59. plurale per iod mobile.

גָּלוּת
גָּלוּתוֹ
˙ huius formæ manet inuariatum

בַּת
בִּתּוֹ

Integrum ſingula. בֹּנֶת formæ צֶפֶת ſpherula ſiue nodus, per duo ſe-

Canones de permutandis vocalibus, fermè iidem in formis imperfectorum ordinũ, qui & in perfectis.

·· & ··.

Monoſyllaba quæ ſignantur ˙ aut ··, in tribus obuia ſunt ordinibus, itidem & fœminina, quorum vltima camets ante ה, prior camets aut ··, in duobus ordinibus. Eorum omnium diſcrimẽ ita dignoſces.

in

in quieſcentibus lamed ה, monoſyllabum quidem camets perinde ſe habet, vt eius eſt lex, dum ſecundo loco ponitur, exemplum eſt דָם, ſanguis.

Fœmininum autem morem tenet perfecti nominis, quod habet geminũ ּּ, exemplũ eſt שָׁנָה annus.

At ·· in monoſyllabis, regimine ſingul. & ſtatu abſoluto plurali manet, in reliquis eſt ſcheua, exemplum eſt שֵׁם nomen. Fœmininum verò extra ſtatum abſolutum vbique habet ſcheua, exemplum eſt פֵּאָה angulus. Quieſcentia Aiin Vau nuſquam aut · aut ·· permutant, ſed velut quieſcentis indicium conſeruant inuariatum. exempla צֵדָה eſca, קָמָה ſeges erecta, גֵּר aduena, זָר extraneus. Cæterùm in duplicantibus Aiin idem fit, quod in ipſis verbis, nempe vt ſi quid ad nomen accedat (quod fit affixis, plurali numero, & fœminino) pro longis vocalibus ſumãtur breues, – pro ·, chirec *(paruum)* pro ··. Iam enim eluceſcit daghes hoſtis magnarum vocalium, exempla זַכָּה pura, קֵן nidus, תָּם perfectus.

–, ·.·, Chirec paruum.

Magna eſt inter ſe cognatio tribus his vocalibus, vt videre eſt in inflectione בֶּגֶד,עֶבֶד,חֵלֶק pag. *63*. Hinc fit, vt pag. *69*. formetur דִּמְכֶם per chirec, יֶרְכֶם per ·.·, cùm tamen in רְבַרְכֶם, quo hæc referenda, ſit ב ſignata puncto –.

AFFIXA VERBORVM.

Præteritum Kal.

פְּקָדְךָ	פְּקַדְכֶם	פְּקָדְךָ		פָּקַד
פְּקָדָן	פְּקָדָנוּ	פְּקָדַנִי	vel	פְּקָדוֹ
פְּקַדְכֶן	פְּקָדָהּ	פְּקָדָם		פְּקָדָהוּ

פקדה

פְּקַדְתְּ	פְּקַדְנוּכֶם	פְּקָדוּךָ	פָּקַדְתְּ
vel פְּקַדְתִּיו	פְּקַדְנוּהָ	פְּקָדוּנִי	vel פְּקַדְתִּו
פְּקַדְתִּיהוּ	פְּקַדְנוּךְ	פְּקָדוּם	פְּקַדְתָּהוּ
פְּקַדְתִּינִי	פְּקַדְנוּן	פְּקָדוּכֶם	פְּקַדְתַּנִי
פְּקַדְתִּים	פְּקַדְנוּכֶן	פְּקָדוּנוּ	פְּקַדְתָּם
פְּקַדְתִּינוּ	פָּקְדָה	פְּקָדוּהָ	פְּקַדְתַּנוּ
פְּקַדְתִּיהָ	vel פְּקָדַתְהוּ	פְּקָדוּךְ	פְּקַדְתָּהּ
פְּקַדְתִּין	פְּקָדַתּוּ	פְּקָדוּן	פְּקַדְתָּן
Eadem pun-	פְּקָדַתְךָ	פְּקָדוּכֶן	פָּקַדְתִּי
ctorum ra-	פְּקָדַתְנִי	פְּקַדְתֶּם	vel פְּקַדְתִּיו
tio, quæ in	vel פְּקָדָתַם	פְּקַדְתּוּהוּ	פְּקַדְתִּיהוּ
פָּקַדְתִּי	פְּקָדָתַם	פְּקַדְתּוּנִי	פְּקַדְתִּיךָ
פְּקַדְתֻּן	פְּקָדַתְכֶם	פְּקַדְתּוּם	פְּקַדְתִּים
פְּקַדְתֻּהוּ	פְּקָדַתְנוּ	פְּקַדְתּוּנוּ	פְּקַדְתִּיכֶם
Omnia mo-	vel פְּקָדַתְהָ	פְּקַדְתּוּהָ	פְּקַדְתִּיהָ
re maſculi-	פְּקָדַתָּה	פְּקַדְתּוּן	פְּקַדְתִּיךְ
ni פְּקַדְתֶּם	פְּקָדַתֵךְ	פְּקַדְנוּ	פְּקַדְתִּיו
	vel פְּקָדַתְן	פְּקַדְנוּהוּ	פְּקַדְתִּיכֶן
	פְּקָדָתַן	פְּקַדְנוּךָ	פְּקָדוּ
	פְּקָדַתְכֶן	פְּקַדְנוּם	פְּקָדוּהוּ

Quemadmodum nominibus iunguntur affixa, ita & verbis, ac mutationis punctorum ferè lex eadem in vtriſque, vt quòd ָ primo loco vertatur in ſcheua, quæcunque accedunt affixa. Item quòd præſentibus כֶם, & כֶן, fit ſecunda in ſyllaba ַ, alioqui ָ, haud aliter atque in nomine דָּבָר. Sic perſona fœmi. פָּקְדָה mutat ה in ת, deinde reliqua ferè vt in צְדָקָה pa. 65. & ita de cæteris. Hoc tamen intereſt, quòd quibuſdā verba familiariùs vtantur quàm nomina, cuiuſmodi

iuſmodi ſunt נִי, הוּ, נוּ, הָ, נָּה. Nam hæc in verbis crebrò, in nominibus nunquam, niſi duo illa הוּ & הָ.

Quinquarb. Duo illa cum nominibus quieſcentibus lamed he potiſsimùm componuntur.

פְּקַדְתֶּם & פְּקַדְתֶּן) Cùm adſunt Affixa perit ם & ן, cuius loco ſubſtituitur ו. Nam cùm vtraque perſona ſit pluralis, ſignum aliquod illius neceſſe eſt habeat. Is autem numerus ſemper vnam ex his * tribus literis *(in præterito)* poſsidet.

**Quinquarb. ו non eſt litera, ſed motio vocalis.*

פְּקַדְתּוּ) pagina.72. pro פְּקַדְתָּהוּ, abiicitur ת perſonæ fœminæ, deinde ה Affixi mutatur in ת, daghes indicante literam deficientē. Sic פְּקַדְתָּה) pa.72. deeſt ת verbi, ה autem quod cernitur affectum daghes, id pertinet ad pronomen ה ſignandum ־ָ, quod punctum in fine dictionis interdum ſecum explicatam habet quieſcentem literam ה*, vt עִמְּכָה pro עִמְּךָ. Sic hoc loco ſequendo analogiam maſcul. פְּקַדְתָּהוּ fœmininum integrum foret פְּקַדְתָּהָה, deinde prius ה quod affixum eſt, vertitur in ת, & perſiſtit quies, nempe alterum ה poſt ־ָ.

**Quinq. Sunt enim literæ אהוי actu, aut potentia ſemper in motionibus magnis.*

Vtriuſque huius perſonæ ſi quis exemplum requirat, inueniet.1.Reg.cap.1. כִּעֲסַתָּה affligebat eam, גְמַלְתּוּ ablactauit eum.

פְּקָדָה)pag.72.Hęc perſona ſortita Affixū ם (vel ן,) ſi ſit milel, deſinit in pathah.

פְּקַדְתְּ) Hæc ſecūda perſona fœm.gen. & prima cōmunis פָּקַדְתִּי ad eundem modū ſe habent in Affixis.

Quinquarb. פָּקַדְתְּ & פָּקַדְתִּי cadē recipiūt affixa, niſi quòd פָּקַדְתְּ, eò quòd ſit ſecundæ perſonæ, pronomina ſecūdæ perſonæ non admittit, & פָּקַדְתִּי pro-

nomina primæ, niſi admodum rarò : vt in noſtro opere grammatico oſtendimus.

BENONI.

פּוֹקְדָתוֹ	פּוֹקְדִים	vel	פּוֹקְדִי		פּוֹקֵד
פּוֹקַדְתֵּךְ	פּוֹקְדֵי		פּוֹקְדֵנִי	vel	פּוֹקְדוֹ
פּוֹקְדוֹת	פּוֹקְדָיו	vel	פּוֹקְדָהּ		פּוֹקְדֵהוּ
&c. פּוֹקְדוֹתָיו	פּוֹקֶדֶת		פּוֹקְדֶהָ		

PAVL.

פְּקוּדָתוֹ	פְּקוּדָיו	פְּקוּדְךָ	פָּקוּד
פְּקוּדוֹת	פְּקוּדָה	פְּקוּדִים	פְּקוּד
פְּקוּדוֹתָיו	פְּקוּדַת	פְּקוּדֵי	פְּקוּדוֹ

Benoni per omnia ſequitur morem nominum, inflectendum in maſculino vt כֹּרֵם pag. 59. in fœminino vt מֶלֶךְ pa. 63. Eſt enim Benoni non tam participium, q̃ nomen adiectiuum. Si tamen adſint affixa cognati magis verbis, vtpote נִי ,נוּ ,הוּ, & הָ ,נָה, iam participij ſignificationem refert, vt ſit פּוֹקְדִי viſitator meus, פּוֹקְדֵנִי viſitans me. Itidem Paul, ad eam nominum formam referendum, vbi prima ־ָ, altera ſchurec. vt בָּרוּךְ, ſic fœmininum, vt מְלוּכָה.

INFINITIVVS.

מִשָּׁחֲךָ	מֵאָסְכֶן		פָּקְדְכֶם		־ ו
מִשָּׁחֲכֶם	מֵאָסְךָ		פָּקְדֵנוּ		a פְּקוֹד
מִשָּׁחֲכֶן	מֵאָסִי	vel	פָּקְדָהּ	vel	פָּקְדוֹ
e פְּתֹחַ	ו :		פָּקְדָהּ		פָּקְדֵהוּ
פִּתְחוֹ	c רְדוֹף	vel	פָּקְדֵנָה	vel	פָּקְדֵנוּ
פִּתְחֲךָ	רָדְפְּךָ		פָּקְדֵךְ		פָּקְדְךָ
פִּתְחֲכֶם	רָדְפְּכֶם		פָּקְדָן	vel	פָּקְדִי
פִּתְחֲכֶן	רָדְפְּכֶן		פָּקְדְכֶן		פָּקְדֵנִי
	d מִכּוֹת		b מָאוֹס		פָּקְדָם

Infinitiuus qui & ipſe tanquam nomen eſt, ſumitur

mitur nunc actiuè, vt ſit פָּקְדוֹ visitare eū, ſiue viſitatio eius; quòd is quempiā viſitet, nunc paſsiuè, viſitatio eius, quòd is viſitetur à quopiam. Illa tamen affixa הוּ,נוּ,הָ,נָּה,&, נִי tantùm patienti congruūt, vt לְהָרְגֵנִי ad interficiendum me. Exo. 2. non vt ego interficiam.

a Vſitatiſsimū in huius Affixis ◌ֳ sub litera prima, ſcheua ſub ſecunda. b Propter mediā gutturalē, pro ſcheua collocatur ◌ֳ, pręeunte puncto cognato ◌ָ, de quo in appendice quieſcentium Pe Aleph. pa. 21.

c Quemadmodum nudus Infinitiuus interdum habet Pe notandum ſcheua, ſic & præſentibus Affixis, ac tum ſub Aiin eſt ◌ֳ, tametſi id ita demū fieri obſeruauimus, ſi & tertia radicis acceperit ſcheua, videlicet ante pronomina כֶם, כֶן & maſculinum ךָ.

d Atque hîc itidem vt priùs pro ◌ֳ & ſcheua ſubſtituitur ◌ָ & ◌ֳ, quòd Lamed ſit quæpiam è gutturalibus. e Si, quod rarum eſt, Infinitiuus efferatur per ◌ֵ, id Affixa כֶם & כֶן ſeruabunt, ךָ mutabit in ◌ָ, reliqua in ſcheua, ideóque erit chirec in prima thematis, ne ſit geminum ſcheua initio.

IMPERATIVVS.

פִּקְדוּם	גְּאָלֵנִי	vel	פָּקְדָהּ		פְּקֹד
פִּקְדוּנוּ	גְּאָלֵם		פָּקְדֶנָּה	vel	פָּקְדוֹ
פִּקְדוּהָ	אֱהַב		פָּקְדֵן		פָּקְדֵהוּ
פִּקְדוּן	אֱהָבֵהוּ		שְׁמַע	vel	פָּקְדֵנוּ
פִּקְדִי	אֱהָבֶהָ		שְׁמָעֵהוּ		פָּקְדֵנִי
פִּקְדִיהוּ	פִּקְדוּ		שְׁמָעֵנִי		פָּקְדֵם
פִּקְדִינִי	פִּקְדוּהוּ		גְּאַל		פָּקְדֵנוּ
פִּקְדִים	פִּקְדוּנִי		גְּאָלֵהוּ	vel	פָּקְדָהּ

parata, de	recipit pro-	פְּקָדִין	פְּקָדִינוּ
quib⁹ poſtea	nomina ſe-	פְּקוֹדְנָה tantũ	פְּקָדִיהָ

FVTVRVM.

יִפְקוֹד
יִפְקְדוֹ vel
יִפְקְדֵהוּ vel
יִפְקְדֶנּוּ
יִפְקָדְךָ
יִפְקְדֵנִי
יִפְקְדָם
יִפְקָדְכֶם
יִפְקְדֵנוּ
יִפְקְדָהּ vel
יִפְקְדֶהָ vel
יִפְקְדֶנָּה
יִפְקָדֵךְ
יִפְקְדָן
יִפְקָדְכֶן

יִשְׁמַע
יִשְׁמָעֵהוּ
יִשְׁמָעֶךָּ
יִנְאַל
יִנְאָלֵהוּ
יִנְאָלְךָ
יִפְקְדוּ
יִפְקְדוּךָ
יִפְקְדוּכֶם
יִפְקְדוּךְ
יִפְקְדוּכֶן
Cætera omnia vt Imperatiuus.
פִּקְדוּ

Quinquarb. i d eſt, perſona יִפְקְדוּ *omnia recipit affixa quæ imperatiuus* פִּקְדוּ, *& adhæc pronomina ſecundæ perſonæ, vt hîc à Clenardo expreſſum eſt, quæ imperatiuo nõ iunguntur, quia ſecundis perſonis pronomina ſecundæ perſonæ non ſolent adhiberi, & primis pronomina primæ.*
תִּפְקְדִי
Etiã hæc vt

Imperatiu⁹ פִּקְדֵי. תִּפְקוֹדְנָה Non ſuſcipit affixa, ſed vt Imperatiuus, vtitur ꝑ nominibus ſeparatis, id quod & in cęteris omnibus fieri poteſt, פְּקָדוֹ viſitauit eũ, vel פָּקַד אוֹתוֹ.

IMPERATIVVS.

Prima imperatiui ſingularis ־ָ:, altera ſcheua, perinde atque in infinitiuo. At ſi deſinat in ־, iam aduẽtus affixorum illud mutabit in ־ִ, remanente ſcheua ſub prima.

FVTVRVM.

Idem hîc iudicium de ־ ſecundæ ſyllabæ, quod in imperatiuo, alioqui quorum extrema cholem, efferuntur gemino ſcheua, pręterquam in affixis tribus, ךָ, כֶם, כֶן, vbi ־ָ: ſub ſecunda radicis, ne præter decorum

rum tria exiſtant ſcheua. Cæterùm perſonarũ, quas non retulimus, eadem eſt lex cum reliquis, propterea quòd punctis conueniant.

PVNCTA QVAE præcedunt affixa.

Monuimus ſuprà, cùm de nominibus eſſet ſermo, perpendendum in dictione דָּבָר, quo pacto ſeſe haberent affixa, quo ve modo litera thematis vltima: idem hîc faciendum in verbis. Atque hoc inſuper addendum, in cæteris quidem modis & temporibus collocari ·· ante affixa, נו, נִי, הו ſine daghes, ם & ן. In præterito autem ante הו, ם & ן ·, ante נו & נִי ־, de tertia loquimur perſona maſculina, nam in fœminina contingit ſcheua, & in aliis alia item puncta, quemadmodum & infinitiuus ante ם & ן nominum more habet ·. הָ ·.·, & הּ ·. Imperatiuus quoque & futurum, gaudent litera ה ſignata · & præcedente ·.·, nam הּ mappic poſt ·, inuenitur quidem, ſed & rarum eſt, & huic vel tempori, vel modo non ita conuenit. In infinitiuo autem, locũ habet vtrunque.

נו & נָּה

Sic נו & נָּה vtrunque per daghes, alterum maſculinum, alterum fœmininum, cum aliis quidem iunguntur, cum præterito minimè.

Omnium autem affixorum conſimilis eſt ratio, & in cæteris coniugationibus, de quibus quod dicendum eſt, paucis perſtringatur, eo qui ſubditur modo.

c Verbum	יָבִין	הִפְקִידָהוּ	a Piel.
abſolutum.	יְבִינֵהוּ	הִפְקִידְךָ	פִּקֵּד
יְגֻרְךָ	יְבִינְךָ	c Quieſcēt.	פִּקְּדָהוּ
f Infinitiuus	d Quieſcēt.	Aiin Vau.	פִּקֶּדְךָ
paſsiui.	Lamed ה.	הֵבִין	פִּקֶּדְכֶם
הִבָּרֵא	גָּלָה	הֱבִינָהוּ.	פִּקֶּדְכֶן
הִבָּרְאָם	גָּלָהוּ	מֵבִין	b Hiphil
	גָּלְךָ	מְבִינוֹ.	הִפְקִיד

a ·· ſub Aiin verbi Piel vertitur in ſcheua, & quādoque in ·.·, nimirum Affixis Pronominibus ךָ,כֶם,כֶן de hoc in כֹּרֶם pag.59. b Hiphil primam ſyllabam non mutat. Siquidem perpetua lex eſt, ſcheua quieſcens cum vocali præcedente ſemper durare immobile.

c Quieſcentium Aiin vau, præteritum Hiphil pro ·· accipit ·.·:, Benoni autem ſcheua, vt pluralis numerus & fœmininum. Sic futurum tam Kal quàm Hiphil, ֶ literarum אֵיתָן mutat in ſcheua.

Quinquarb. Eadem habenda eſt ratio futuri Cal, præteriti, Benoni, & futuri Hiphil duplicantium Aiin.

d In quieſcentibus Lamed He excidit ה, quemadmodum in Nominibus pag. 68. ac ſurſum ordine quodam aſcendentibus vocalibus, initio dictionis amittitur ſcheua ſeruato eodem puncto ante affixum, quod & in cæteris obtinet, vt גָּלָהוּ galahu pro גְּלָהָהוּ gelahahu. De hoc ſimile pag. 37. e Verba neutra, affixa non habent aliorum quidem more, non enim actionem in quippiam ſignificant, verùm adduntur κατ' ἔλλειψιν προθέσεως, commoda videlicet ſubaudita præpoſitione. vt Pſalm. 5. יְגֻרְךָ pro

יגור

יָגוּר עִמָּךְ habitabit tecum. Sic de aliis pronuntiandum, ſi affixa, quæ ſemper patienti accommodata ſunt, non agenti, eo loco reperiantur, vbi eorum alioqui natura non quadraret. f Paſsiua hanc affixionem tametſi reſpuant, eorum tamen Infinitiuus idem cum nominibus ius retinet, vt Gen. 2. בְּהִבָּרְאָם in creatione eorum, paſsiuè nimirum, hoc eſt, vbi creati eſſent. Et hactenus quidem de nominibus & verbis reſtant particulæ indeclinabiles, nam & iis iunguntur affixa.

בָּכֶם ן	עִמִּי vel	אֵינָם	אַחַר
בָּנוּ	עִמָּדִי	אֵינֶנּוּ	אַחֲרַי
בָּהּ	אִתָּם ן	Nunc vt no	אַחֲרָיו
בָּךְ	אִתְּכֶם ן	mina, nunc	manet ־ &
Maſculin. ךָ	עִמָּכֶם vel	futurorum	־ֲ, & ר, vt ר
in pauſa idē	עִמָּכֶם	more.	in דְּבָרִים.
cum fœmi-	אִתָּנוּ	*Quinquar. Supple:*	*Quinquarbor. Id*
nino.	אִתָּהּ	*habent puncta ea-*	*eſt, expreſſus ־ ſub*
		dem ante affixa hæ	*א, & ־ֲ ſub ח;*
בִּגְלַל	אִתָּךְ	*particulæ.*	*hæc particula* אַחַר
בִּגְלָלְךָ	עִם & אֵת	אֶל	*habet* ר *tertiam li-*
Omnia vt	ſimilia, præ-	vel אֵלַי	*teram ante affixa*
			eodem omnino mo-
דָּבָר in בָּר.	ter Pleonaſ-	אֵלָיו	*do notatam, quo eſt*
בֵּין	mũ in עִמָּדִי.	vt זְקֵנִים ו זְקֵנִים	ר *in hoc plurali no-*
בֵּינוֹ	ב ל	אֵת & עִם	*mine maſculino*
בֵּינָם	בּוֹ לוֹ	אִתּוֹ	דְּבָרִים *quãdo*
vel בֵּינֵיהֶם	בָּךְ vel בָּךְ	אִתָּךְ	*cum affixis compo-*
*Sic ן vel הֵן,	בִּי	Pauſa אִתָּךְ	*nitur.* אֵין
reliqua vt	כָּם ן	אִתִּי	אֵינֶנּוּ
בַּיִת.	vel כָּהֶם		אֵינְךָ
			אֵינֶנִּי

*Quinquarb.

עַל, עָלַי
עָלָיו
Haud aliter atque בְּרִים, in דְּבָרִים.
תַּחַת
תַּחְתָּיו
תַּחְתֵּנוּ
תַּחְתֶּיךָ
תַּחְתַּי
תַּחְתָּם vel תַּחְתֵּיהֶם
תַּחְתֵּיכֶם
תַּחְתֵּינוּ
תַּחְתֶּיהָ vel תַּחְתֶּנָה
תַּחְתַּיִךְ
תַּחְתֵּן vel תַּחְתֵּיהֶן
תַּחְתֵּיכֶן
Partim vt plurale, partim vt ſingulare, partim etiam vt Verba.

מִכֶּם ו
מִמֶּנּוּ
מִמֶּנָּה
מִמֵּךְ
Tertia ſing. maſculina voce conuenit cum prima plurali.

Quinquarbo. Hoc eſt, pronomen נו primæ perſonæ pluralis aliquãdo iunctum cum hac particula מִן, recipit daghes in נ, vt נו pronomen tertiæ perſonæ ſingularis maſculini, vt Eſaiæ 59. verſu 9. 11. & aliàs.

נֶגֶד
נֶגְדּוֹ per ·.·, vt חֵלֶק.pag.63.
עֵזֶר
עֶזְרֵנוּ
& reliqua vt antea dictio אַיִן.

כֻּלּוֹ
כֻּלָּנוּ
ל cum daghes, כ autem ſéper per ·.·.

Quinquarbo. In hoc nomine eſt ·.· pro holem motione longa, propter daghes ſequens, quod ſupplet defectum alterius ל, quod venire non poſſet poſt motionem longam.

כְּמוֹ
כָּמוֹהוּ
כָּמוֹךָ
כָּמוֹנִי
כְּמוֹהֶם
Sic הֵן cum ſcheua, in reliquis ָ ſub כ.
מִן
מִמֶּנּוּ
מִמְּךָ
מִמֶּנִּי vel מִנִּי
מֵהֶם ו

** Quinqua. Id eſt, pronomina inſeparata fœmin. plural. הן & ן poſſunt adhiberi huic particulæ בין vt plural. maſcul.* הם.

בְּעַד
Sic בַּעֲדוֹ
לְמַעַן
לְמַעֲנוֹ
Vtrunque perinde vt נַעַר pag. 63.
הֵן vel הִנֵּה
הִנּוֹ vel הִנֵּהוּ
הִנְּךָ
הִנְנִי vel הִנֵּנִי
הִנָּם ו
הִנְּכֶם
הִנֵּנוּ
הִנָּהּ
הִנָּךְ
In pauſa הִנֵּנִי per ·.· & daghes.

כָּל

PRONO-

Digitized by Google

PRONOMINA SEPARATA.

אוֹתִי	Tertiæ per-	Plurale.	Primæ per-
ו אוֹתָם	ſonæ.	אַתֶּם	ſonæ.
ו אֶתְכֶם	זֶה	Fœmininū.	a אֲנִי vel
אוֹתָנוּ	Fœmininū.	אַתֶּן	אָנֹכִי
אוֹתָהּ	זֹאת	Tertiæ per-	Pluraliter.
אוֹתָךְ	Plurale com	ſonæ.	אֲנַחְנוּ vel
Relatiuum	mune.	b הוּא	נַחְנוּ vel
verò vtriuſ-	אֵלֶּה	Fœmininū.	אֲנוּ
que generis	c אותן	הִיא	Secūdæ per-
& numeri	אוֹתְךָ	Plurale.	ſonæ.
qui, quæ,	Pauſa.	הֵמָּה vel הֵם	אַתָּה
quod, אֲשֶׁר.	אוֹתָךְ	Fœmininū.	Fœmininū.
		הֵנָּה vel הֵן	אַתְּ

a Hæc pronomina ſunt recti caſus. b Itidem iſta, quæ tamen interdum obliqui naturam referunt iūcta præpoſitionibus ל, ב & conſimilibus, ſoléntque tum duo illa הֵן & הֵם ſignari puncto: בָּהֶם,בָּהֶן. c Iſta verò obliquorum ſunt caſuum. אוֹתוֹ eum, אוֹתְךָ te, &c.

Quinquarb. Obliquos caſus pronominum plenè vide in noſtro de re grammatica Hebræorum opere & in Hebraïcis Inſtitutionibus.

Atque hîc ſit nobis tabularum

FINIS.

יתן לנו י״י לעשות הישר בעיניו כל
ימי חיינו אמן

תִּקְוָה וְעָמָל.

Spes & labor.

34. 6. E. 23. 10

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
34
6 E
10
23

Digitized by Google

VITT EMANUELE